

“TÜRKÇE-FARŞÇA MANZUM SÖZLÜKLERDEN TUHFE-İ VEHBİ (METİN)”

Atabey KILIÇ*

Özet

Klâsik Türk Edebiyatı sahasında manzum eserler arasında üzerinde çalışılmayı bekleyen alanlardan birisi de manzum sözlüklerdir. Manzum sözlükler son zamanlarda gerek kendilerini tanıtır nitelikte yazılar, gerekse metinlerinin neşri suretiyle dikkat çekmektedir. Bu eserlerin bir kısmı yazıldıkları dönemde **sıbyan mekteplerinde ders kitabı** olarak okutulmuş, bir kısmına ise daha sonraki yıllarda şerhler yapılmıştır. Hatta bu eserlerin önemli olanlarından bir kısmı bir mecmua içerisinde bir araya getirilmiştir. Bu mecmualardan biri de Mevlânâ Müzesi Kütüphanesi 4026 numarada kayıtlıdır. Bu çalışma çerçevesinde, daha önce bazı kaynaklarda hakkında belli ölçüde bilgi verilmiş bulunan Tuhfe-i Vehbî'nin metnini, Konya Mevlânâ Müzesi Kütüphanesi 4026 numarada kayıtlı bulunan manzum sözlük mecmuasının 1b-39b varakları arasında yer alan nüshasından hareketle bilim dünyasının istifadesine sunmaya çalışacağız.

Anahtar Kelimeler : Manzum Sözlükler, Tuhfe-i Vehbî, metin neşri

Abstract

One of The Turkish-Persian Verse Dictionaries: Tuhfe-i Vehbî (Text)

In Classical Turkish Literature verse dictionaries are the books which are waiting for being studied. Nowadays it is common to introduce and present these verse dictionaries. Some of verse dictionaries were used as a textbook in primary schools and commentary texts were written on some of them. Also some an important number of them were collected in mecmuas. One of this mecmuas is recorded with number 4026 Library of Konya Mevlânâ Museum. In this paper we aim to introduce Tuhfe-i Vehbî which takes place in this mecmua between 1b-39b.

Keywords : Verse Dictionaries, Tuhfe-i Vehbî, text publishing

Tuhfe-i Vehbî Türkçe- Farsça manzum sözlükler¹ arasında **Tuhfe-i Şâhidî**' den sonra en fazla ilgi görmüş olan sözlüklerimizdendir. Adının da işaret ettiği üzere eser,

---

* Doç. Dr., Erciyes Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü KAYSERİ
atabeykilic@gmail.com

¹ Manzum sözlükler için şu kaynaklara bakılabilir: Ali Alparslan, *Manzum Lûgatler ve Tuhfe-i Vehbî'nin Alfabetik Tertibi*, (Mezuniyet Tezi), İstanbul 1946-1947; Turgut Karabey-Numan Külekçi, *Sünbülzâde Vehbî, Tuhfe (Farsça-Türkçe Manzum Sözlük)*, Erzurum 1990; Adnan Karaismailoğlu, “Manzum Sözlüklerimizden Tuhfe-i Remzî”, *Millî Kültür*, sayı: 74, Temmuz 1990, s. 60-61; Cemal Muhtar, *İki Kur'an Sözlüğü Luğat-ı Feriştioğlu ve Luğat-ı Kânûn-ı İlâhî*, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İstanbul 1993; Ahmet Hilmi İmamoğlu, *Farsça-Türkçe Manzum Sözlükler ve Şahidî'nin Sözlüğü (İnceleme-Metin)*, (Basılmamış doktora tezi), Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum 1993;

Sünbülzâde Vehbî (ö. 1809) tarafından kaleme alınmıştır.² Tuhfe, 882 beyitten oluşmaktadır. Eser, besmelenin ardından mesnevî tarzında kaleme alınmış 93 beyitlik bir hamdele, salvele ve sebeb-i telifle başlar. Sözlük kısmı 58 kıt'adan oluşmaktadır. Sonda 201 beyitten oluşan İstılâhat-ı Acem başlığını taşıyan mesnevî de yer almaktadır.³ Tuhfe-i Vehbî'nin pek çok yazma nüshası bulunmaktadır. Bizim bu çalışma ile amacımız Tuhfe-i Vehbî'nin metnini neşretmek olduğundan, eser ve nüshaları hakkında ayrıca bilgi vermeyeceğiz. Eserin ilk baskısı müellif henüz hayattayken 1798 yılında yapılmıştır. Seyfettin Özege'ye göre Tuhfe-i Vehbî 1798-1909 yılları arasında 59 defa basılmıştır.⁴

Bu çalışma çerçevesinde, daha önce bazı kaynaklarda hakkında belli ölçüde bilgi verilmiş bulunan Tuhfe-i Vehbî'nin metnini, Konya Mevlânâ Müzesi Kütüphanesi 4026 numarada kayıtlı bulunan manzum sözlük mecmuasının 1b-39b varakları arasında yer alan nüshasından hareketle bilim dünyasının istifadesine sunmaya çalışacağız.⁵ Edebiyatımız, özellikle de sözlük bilimi ve çocuk edebiyatı için önemi gözardı edilemeyecek kadar fazla olan Tuhfe-i Vehbî'nin metnini daha fazla geciktirmeden transkripsiyon harfleri ile ortaya koymak gerektiği de âşikârdır. Adı geçen nüshaya dayanarak Tuhfe-i Vehbî'nin metnini neşrederken bazı hususlara da özellikle dikkat ettik. Bunlardan birincisi, nüshanın rivayetini hemen hemen her defasında aynen kabul

Yusuf Öz, *Tarih Boyunca Farsça-Türkçe Sözlükler*, (Basılmamış doktora tezi), Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1996; Atabey Kılıç, "Manzum Sözlüklerimizden Manzûme-i Keskin", *12-13 Nisan 2001 Kayseri ve Yöresi Kültür, Sanat ve Edebiyat Bilgi Şöleni Bildiriler*, c. I, Kayseri 2001, s. 441-447; Atabey Kılıç, *Mustafâ bin Osmân Keskin, Manzûme-i Keskin*, Laçın Yayınevi, Kayseri 2001; Mehmet Kırbıyık, "Miftâh-ı Lisân Adlı Manzum Fransızca-Türkçe Sözlük Üzerine", *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, sayı: 11, 2002, s. 184-200; Necmettin Yurtseven, *Türk Edebiyatında Arapça-Türkçe Manzum Lugatlar ve Sünbülzâde Vehbî'nin Nuhbe'si*, (Basılmamış doktora tezi), Ankara 2003; Ahmet Kartal, *Tuhfe-i Remzî*, Ankara 2003; Mehmet Dursun Erdem, "Osmanlı Dönemi Manzum Çocuk Sözlükleri ve Bir Lugât-ı Sıbyân Yazması", *Hece, Çocuk Edebiyatı Özel Sayısı*, sayı: 104-105, Ağustos-Eylül 2005, s. 178-189; Abdülkerim Gülhan, "Manzum Sözlük Nazmü'l-Leâl'in Dil ve Üslûp Özellikleri Üzerine Bir Değerlendirme", *Celal Bayar Üniversitesi II. Uluslararası Türk Tarihi ve Edebiyatı Kongresi*, 11-12-13 Kasım 2005 Manisa; Atabey Kılıç, "Klasik Türk Edebiyatında Manzum Sözlük Yazma Geleneği Ve Türkçe-Arapça Sözlüklerimizden Sübha-i Şıbyân", *Prof. Dr. Abdülkadir Karahan'a Armağan Klasik Türk Edebiyatı Sempozyumu 6-7 Mayıs 2005 Urfa*, (haz. Eyüp Azlal, Necmi Karadağ, M. Emin Karahan), Şanlıurfa Belediyesi Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, Şanlıurfa 2006, s. 186-189; Atabey Kılıç, "Mevlânâ Müzesi Kitaplığı 4026'da Kayıtlı Manzum Sözlük Mecmuası Hakkında", *Mevlana, Mesnevi, Mevlevihaneler Sempozyumu*, 30 Eylül-01 Ekim 2006 Manisa.

² Yusuf Öz, "Tuhfe-i Vehbî Şerhleri", *İlmî Araştırmalar Dergisi* 5. S., s. 220. Ömer Faruk Akün "Sünbül-zâde Vehbî", *İA. XI*, İstanbul 1979, s. 238-242.

³ Yusuf Öz, *Tuhfe-i Vehbî Şerhleri*, s. 220.

⁴ M.S. Özege, *Eski Harflerle Basılmış Türkçe Eserler Kataloğu IV. Cilt*, İstanbul 1977, s. 1877-78.

⁵ Bu mecmua için bkz. Atabey Kılıç, "Mevlânâ Müzesi Kitaplığı 4026'da Kayıtlı Manzum Sözlük Mecmuası Hakkında", *Mevlânâ, Mesnevi, Mevlevihaneler Sempozyumu*, 30 Eylül-01 Ekim 2006, MANİSA.

ettik. Burada yaptığımız tenkitli neşir olmamakla beraber, elimizde bulunan 1256/1840 tarihinde Matbaa-i Dârü'l-Hilâfetü'l-Aliyye ve 1284/1868 tarihinde Matbaa-i Âmire'de basılan nüshalardan metin kontrolü için istifade ettik. Metinde yer yer karşılaştığımız bazı eksiklikleri ve müstensihden kaynaklanan ufak tefek yanlışları bahsi geçen nüshalarla mukayese ettikten sonra tamir yoluna gittik. 4026 numaralı nüshada bulunmayan, fakat vezin ve anlam gereği olması gereken kelime veya ibareleri diğer nüshalarla teyit ettikten sonra metinde [] işaretinin içerisinde göstermek suretiyle verdik. Yazmada gördüğümüz derkenar kabîli metinleri de dipnot hâlinde vermeye çalıştık.

[1b]

Tuḥfe-i Vehbî

Bismillāhi'r-Raḥmāni'r-Raḥīm

(Feilātün mefāilün feilün)

- 1 Ḥamd-i bî-ḥadd o kerem-fermāya
Ki anuñ ni'metidür **bî-ḡāye**
- 2 Kıldı ez-cümle o Ḥallāk-ı Kerīm
Ḥazret-i Ādeme esmā ta'lim
- 3 Şān-ı Mūsāya idüp hem tekrīm
Kıldı zātına izāfetle kelīm
- 4 Hem Süleymānı o 'Allām-ı Laṭīf
Manṭıku'ı-ı tayr ile kıldı talṭif
- 5 Hikmet ü kudreti ile 'İsā
Tıfliken oldu beşikde **gūyā**
- 6 Nev'-i insānı hem ol Bî-**enbāz**
Eyledi nāṭıka ile mümtāz
- 7 İhtilāf-ı şuver ü elsineden
Niçe hikmetleri vardur rüşen
- 8 Şu'arā elsinesin ol Mennān
Kıldı miftāḥ-ı der-i genc-i nihān
- 9 Hem Resūline hezāran şalavāt
Ki odur efşāḥ-ı erbāb-ı luḡāt
- 10 Luṭfıdur⁶ vahy-i Ḥudāvend-i 'Alīm
Ne güherdür o kerīm ibn kerīm
- 11 'Ālemine sebep-i raḥmetdür
İns ü cinne ne büyük ni'metdür
- 12 Nāzil oldu aña Qur'ān-ı Celil
Ki ider şânına 'ālem tebcil
- 13 Gerçi kim şî'r degildür o kelām
Nazm-ı şā'irde ne mümkün o nizām
- 14 Fehm idüp mertebe-i i'cāzın

⁶ "Nuṭkıdur" matbû

- İşidüp hüdhüde-i āvāzın
- [2a] 15 **Ebkem** oldı fuşahā-yı ‘Adnān
 Qaldı hayran büleğā-yı Qaḥṭān
- 16 Eyledi müdde‘iyānı mülzem
 Cümlesi ‘acz ile olmuş müfḥam
- 17 Olsun aşḥābına şad gūne selām
 Ki anuñ her birisi ehl-i kelām
- 18 Biri ez-cümle cenāb-ı Ḥassān
 Nazmını ‘ālem ider istiḥsān
- 19 Biri hem Ka‘b-ı belāgat-**pirā**
 Ka‘b-ı beyne’l-fūṣahā pek a‘lā
- 20 Cümlesi ehl-i ḥadīṣ ü tefsīr
 ‘İlm ü irfānıla bī-miṣl ü nazīr
- 21 Umaram kim olıcaḳ rüz-ı cezā
 Olalar Vehbî-yi zāra şufa‘ā
- 22 Ba‘de-zā başt-ı makāl eyleyelüm
 Sebeb-i nazmı nedür söyleyelüm
- 23 Çünkü bu ‘abd-i za‘īf-i aḥḳar
 İtdi İrāna sefāretle sefer
- 24 Eyleyüp devr-i Revān u Şıfahān
 Çok makāmātını kıldum seyrān
- 25 Tā Nihāvend ü ‘Irāḳa gitdüm
 Hep uşul ile temāşā itdüm
- 26 ‘Azm idüp tā-be-diyār-ı Şīrāz
 Ḥāce Ḥāfız ile oldum hem-rāz
- 27 Şu‘arāsı ile şoḥbet iderek
 Şīr ü inşā revişinden giderek
- 28 Keşf ü ḥall itmişidüm niçe luḡāt
 Var imiş bizde meger çok ḡalaṭāt
- 29 Fārsī anlara maḥşuş zebān
 İşlāḥātı daḥı bī-pāyān

- 30 Başkadur niçe luğatlarda me'âl
Gayrı gûne olunup isti'mâl
- 31 Fârs iklîmine düşmiş Şîrâz
Aña mensûb o zebân-ı mümtâz
- 32 İşfahânîlerüñ elfâzı Derî
Pehlevînüñ dağı Şîrâz yeri
- 33 Çün o iklîmi idüp geşt ü güzâr
Çok zamân itmişidüm meks ü qarâr
- [2b] 34 'Abeş olmaya diyü bu seferüm
Kılmağ ümmîdi ile bir eşerüm
- 35 Ki idem sa'y-ı belîğ-i **mevfûr**
Dâ'imâ hâtıra eylerdi hûtûr
- 36 Yâdgârum ola her maḥdûma
Yazayım bir luğat-ı manzûme
- 37 Okıya hem veled-i âgâhum
Ömrümün ḥâşılı Luṭfullâhum
- 38 Lîk nâ-bûd idi kadri hünerüñ
Yoğıdı kıymeti dürr ü güherüñ
- 39 Yek-'ayâr olmuş idi âhen ü zer
Nâsire ḳalmış idi naḳd-i hüner
- 40 Ḥas ü ḥâr ile ber-â-ber idi gül
Ayağ altında yaturdı sünbül
- 41 Gülşen-i ḡamda idüp nâle vü zâr
Peyrev-i zâğ-ı siyeh idi hezâr
- 42 Güherin gösteremezdi üstâd
Yoğıdı ḳadrine anlar **naḳkâd**
- 43 Bu sebebden dil-i nâ-şâd u ḥazîn
Genc-i miḥnetde idüp âh u enîn
- 44 Bî-mecâl olmuşıdı güftâra
Şanki ebkem idi ol bî-çâre
- 45 Nâ-gehan luṭf-ı Ḥudâvend-i Celîl
Ḳıldı aḥvâl-i cihânı taḥvîl

- 46 Virdi dünyāya ‘aceb hüs-n-i nizām
Ehl-i dil zümresi mesrūr u be-kām
- 47 Buldı kadriñ yine kālā-yı hüner
İ’tibār eyledi naqqād-ı kader
- 48 Ya’ni bir Āşaf-ı ‘ālī-şānı
Şaf-der-i Cem-Ĥaşem-i devrānı
- 49 Ziver-i şadr u vezāret itdi
Mesned-ārā-yı şadāret itdi
- 50 Devlete zātı ile geldi şeref
Görmemiş mişlini emcād-ı selef
- 51 Maḥlaş-ı pāki gibi ḥulḳı Ḥamīd
Necm-i mes‘ūdı gibi zātı sa‘īd
- 52 Ya’ni hem-nām-ı Ḥalīlū’r-Raḥmān
Ki odur maḥzar-ı ‘adl ü iḥsān
- [3a] 53 Kıldı ḥāşiyet-i ismi te’şīr
Ni‘meti eyledi bu ‘ālemi sīr
- 54 İsmi maḥlaşla odur şad-der-şad
Böyle remz itmiş anı ehl-i raşad
- 55 Hem odur nāzım-ı dīn ü devlet
Buldı vaḳtinde cihān emniyyet
- 56 Şāḥib-i seyf ü qalem ehl-i kerem
Ma‘den-i dāniş ü pūr-cūd u himem
- 57 Oldı devrinde be-kām u şādān
Zümre-i ehl-i dil ü nükte-verān
- 58 Böyle kadr-i hüner olduḳda mezīd
Geldi bu bendeye de şevḳ-ı cedīd
- 59 Eyleyüp ya’ni bu nazmı inşā
Ḥāk-i dergāhına itdüm ihdā
- 60 Ki meḥādīm-i kirām-ı güheri
İdeler gāhi iḥāle nazarı
- 61 Ol şerefle bula Tuḥfem şöhret

- İşidenler ide meyl ü rağbet
- 62 Ne meḥādīm-i mekārīm-perver
Ne giran-māye mu‘allā-gevher
- 63 Neyyirīn-i felek-i ‘izz ü şeref
Mihr ü meh gibi iki ḥayr-ḥalef
- 64 Kurre-i a‘yün-i rüşen-nazarān
Her biri merdümek-i çeşm-i cihān
- 65 Biridür ‘Ārif ü bī-miṣl ü nazīr
Birinüñ maḥlaşı Nūrī-yi münīr
- 66 Biri ḥurşid-i cihān-ārādur
Birisi bedr-i felek-pirādur
- 67 İkişi biri birinden a‘lā
Ne şadefdür güher-i bī-hemtā
- 68 Dā‘imā devlet ile rif‘at ile
Vālid-i mācid-i pür-himmetile
- 69 Olalar ḥıfz-ı İlāhīde maşūn
‘Ömr-i iḳbāl-i ebed-rüz-efzūn
- 70 Kadr-i Tuḥfem de bülend olsa sezā
Anlaruñ nāmına itdüm inşā
- 71 Silk-i ma‘nāda ne hoş dürr-i nazīm
İtmemiş mişlini kimse tanzīm
- [3b] 72 Yazmadum vezn-i rekīk ü nādir
Tā ola ḥıfzına herkes kādır
- 73 Eyleyüp gāhi mürā‘āt-ı nazīr
Gāhi ezdādıla kıldum ta‘bīr
- 74 Hem yazıldı niçe tecnīs-i selīs
Niçe ihāmıla telmīḥ-i nefīs
- 75 Anı evvel okıyan tıfl-ı aşıl
Nükte-i şi‘rde eyler taḥşīl
- 76 Ṭab‘a elbette leṭāfet getürür
Ḥüsn-i ta‘bīre selāset getürür

- 77 Gösterüp ba'z-ı maḥalde terkīb
Aḥsen-i vechile kıldım tehzīb
- 78 İrtikāb itmedim aṣlā merhūn
Okıyan olmaya tā kim maḡbūn
- 79 Luḡatın tercemesi yanında
Yir ider ehl-i dilūn cānında
- 80 Ya'ni vaż'-ı raḡama ḥācet yok
Böyle zaḥmet çekecek ḥālet yok
- 81 Fārsī vü 'Arabī lafz-ı keşir
Ki ola elsinede şöhret-gir
- 82 Cāy-ı Türkide idüp isti'māl
Eyledüm anlar ile keşf-i me'āl
- 83 Müşterek ba'z-ı luḡāt-ı rengin
Yazılup itmedüm ammā ta'yin
- 84 Fehm ider anları erbāb-ı kemāl
Ta'n u teşnî' ide tursun cuhhāl
- 85 Eyledüm ḥarf-i hecāda tertīb
Okur ebced gibi her tıfl-ı edīb
- 86 Yazdığım lafz-ı dil-ārā ekser
Şi'r ü inşāya muvāfiḡ gevher
- 87 Niçesin ḥāşıl-ı ma'nā yazdum
İştılāḡ üzre ne ra'nā yazdum
- 88 Ya'ni vardur niçe ra'nā ma'nā
Baḡma ferhenge bulunmaz zırā
- 89 İtmemiş gerçi luḡatlar taşriḡ
Eyledüm cümle 'Acemden taşḡiḡ
- 90 Yaķışur gevher-i İran dir isem
Sürme-yi ehl-i Şifāhan dir isem
- [4a] 91 Nām-ı vālāsı ola dünyāda
Tuhfe-i Vehbi-i Sünbül-zāde
- 92 Okuyandan budur ancaḡ me'mül
Ki ide ḡayr-du'āyı mebzūl

- 93 Hıfz ide sehv ü haṭādan Mevlā
Hasbünallāhu te‘ālā ve kefā

Kıṭ‘a-i Şer‘iyye Der-Ḥarf-i Elif Ez-İbtidā

(Fāilātün fāilātün fāilātün fāilün)

- 94 Tañrı adı Şîzer ü Şebzîr ü Yezdān u Hudā
Yaradıcı Aferinende Büzürgî Kibriyā
- 95 Vaşfidur Perverdgār u Kirdgār Āmurzgār
Hem daḥı **Pāyende** Bākîdür Hemîşe Dā’imā
- 96 Görıcı Bînā vü Dānā Bilici Ulu Büzürg
Merḥametlü Mihrban Pādāş u Ḥayrıla Cezā
- 97 Rızq rûzî anı irişdirici rûzî-resān
Şükr ü ḥamd oldı sipās u rāstā medḥ ü şenā
- 98 Toḡru sözlü rāst-gū Vaḥşür u Peyḡam-ber Resül
Hem Muḥammeddür sûtüde ber-güzîde Muştafā
- 99 Yaz nüvîs oku bi-ḥ‘an Qur‘an Nevî çalış bi-güş
Diñle bişnev añla der-yāb oldı şud lâyıḳ sezā
- 100 Merdüm âdemdür civan-merdî şehâvet vir bi-deh
İzedî Ḥaḳ yolına virgi maḥallinde be-cā
- Uçucı perrende olmışdur melek adı sürüş
Hem inanmak bâveriden lâyıḳ u cā’iz revā
- Kîş milletdür şerī‘at rāh-ı din rûze oruç
Hem yegāne-güy mü’mindür dürüd oldı du‘ā
- Mescide mezket dinür daḥı ezan bang-i namāz
Di imāma piş-namāz u hem uyulmuş pîşvā
- [4b] Cāhile nā-dan mürāyî şūfiye sālūs di
‘İffet ehli pāk-dāmen ehl-i taḳvā pārsā
- 105 Rüsteḥîz oldı kıyāmet cennete dirler behiş
Dūzaḡ olmışdur cehennem adı kırtulmuş rehā
- Fā‘ilātün fā‘ilātün veznidür baḥr-ı remel
Eyle ‘ilmünle ‘amel tā olmaya sa‘yuñ hebā

Kıṭ‘a-i Dil-keş ü Pür-Cünbiş ü Ḥüb u Ra’nā

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Boy [u] kad toğru sehî pek yakışıklı zîbâ
Şalınup gezme hırâm u yüce oldı bālâ

Hareket cünbiş [ü] refâr şalınmak yürimek
Dil-berün cilvesidür nâz u girişme tîbâ

Göñül eglencesi maḥbûba dil-ârâm dinür
Ya'ni yektâ yalınuz bir eşi yok bî-hemtâ

110 Dindi sâzendeye râmişger ü tanbûra setâ
İrlamak nağme ile oldı sürûd u ḥınyâ

Beñzemek mânden ü hem öyle dimekdür ḳalmaq
Mişli mânend gibidür meşelâdur güyâ

Bâd olsun ola bâşed ne-şevd olmaz hem
Verne yoḥsa belî ârî 'acebâdur âyâ

[5a] Rûz gündüz bugün imrûz geçen gün dîrûz
Şeb gice bu gice imşeb daḥı yarın ferdâ

Şüste yıkanmışa ḥammâma dinür germ-âbe
Derlemiştir daḥı ḥoy-kerde vü îrâ zirâ

115 Peşm yûñ penbe pamuk nerm daḥı yumşaqdur
Seng taş saḥt⁷ ḳatı mermere dirler ḥârâ

Oldı âyende gelici vü revende gidici
Reft gitdi gelür âyed hem ayakdaş hem-pâ

Fâ'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün
Eyle taḥşîl-i hüner tâ ola ḳadrün a'lâ

Ḳıṭ'a-i Zibende-i Rengîn-edâ

(Müfteilün müfteilün fâilün)

Baṇa merâ saña turâ siz şumâ
Ben men ü biz mâ vü aña merverâ

Sen tu merev gitme vü binşin otur
Er birevî gider iseñ gel biyâ

⁷ "Miḥnet" matbû

120 Böyle çün'ın öyle çün'ın çün gibi
Çi'ist nedür 'ın o niçün çirā

ƘanƘı kudām ūst odur 'ın budur
Ƙi'ist dimek kimdür o Ƙanda kücā

Niçe çi-sān mişlī besān bil bidān
Bes yitişür niçe besī vü besā

Düşkün olan 'asıƘa üftāde di
Daƣı göñül Ƙapucıdur dil-rübā

Duƣt Ƙıza bekciye pervāk di
Hādım aƣadur daƣı h'vāce-serā

125 Zengin olan şaƣşa tüvanger dinür
Behre naşīb oldu dilenci gedā

Hāne-i derviş faƣirūñ evi
Eski haşır anda kühen-büriyā

[5b] Aşcıya aş-peş di yimek hordenī
Sır toƣ aç gürsine vü nā-şitā

Pek iyü halvā imiş efrüşe hem
Şule lapa tefşiredür baƣlavā

Diñler iseñ nuşh iderem ben saña
Ger şinevi pend kunem men turā

130 Müfte'ilün müfte'ilün fā'ilün
Ehl-i me'arifle görüş dā'imā

İn-Ƙıƣ'a-i Bā-nükte-i Zilbā Çün Gül-i Şād-āb

(Mef'ülü mefāilü mefāilü feülün)

Teşne şuşamış Ƙanmış olandur daƣı sır-āb
Ferkend silüñ yardıƣı yir sil şuyı seyl-āb

Şire di üzüm şuyına hem bekmeze düş-āb
Bal şehd dinür şerbete şehd-ābe vü şehd-āb

Gülzār u gülistan güli çok yir daƣı gülşen
Di çayıra merǵ u ter ü tāze ise şād-āb

Şehvār dinür pād-şehre lāyık olana

- Lezzetlü şu hoş-âb iyü incü dür-i hoş-âb
- 135 Cüy ırmağa di âb-ı revan ya'ni aķar şu
Tîre bulanıķdur daķı havzuñ dibi pâ-y-âb
- Ser-geşte başı dönmişe di dönmege geştin
Deryâda şuyuñ dönmesi çevrindisi gird-âb
- Âteşde o hayvan ki gezer adı semender
Dirler şu kuşından ķaza baķ ördege murğ-âb
- [6a] Mâhî balıķuñ adı şinâver daķı yüzgeç
Ėavta şuya talmak şularuñ talgası hîz-âb
- Dâreşkene ma'nası Süleymânî dimekdür
Ferrâr gürîzende cıva jîve vü sîm-âb
- 140 Göz yaşına di eşk ü sirişk ağlama girye
Giryan demek ağlayıcıdur ķanlı şu hûn-âb
- Mef'ûlü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün
Beñzer o nukûşa bu cihan kim ola ber-âb
- ķıf'a-i Ėün Mihr ü Meh Pertev-fezâ-yı Ėn-Kitâb***
- (Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün)
- Âsman gökdür güneş hırşîd ü mihr ü âf-tâb
Yıldız aķter mâh ay aydınlığıdur mâh-tâb
- Uyanıķ bî-dâr ımızĖanmış Ėunüde uyķu h'âb
Uyumuş h'âbîde dünki gice düş u düş de h'âb
- Heybet ü haşmet şükûh a'lâ demek vâlâ imiş
Câh manşıbdur murâdına irendür kâm-yâb
- 145 Tâb tākāt pîç bükümdür tolaşıķdur daķı
İşlâlâķ olmuş dinür fikr ü telâşa pîç ü tâb
- Fâş zâhirdür haber ma'nası peyĖâm u peyâm
Oldı pürsîden su'âl itmek daķı pâsulķ cevâb
- [6b] Bulaşıķ âlâyiş âlûden bulaşmaķdur daķı
Ėâliş ü şâfî vü hâşuñ oldı hep mefhûmı nâb
- Âremîden diñlenüp eglenme şabr oldı şekîb
Pek yilüp gezmek tek-â-pû ya'ni ivmekdür şitâb

Âb-gîr olmuş şu cem' olduğu yir tâl-âb hem
Âsyâgerdür degirmenci degirmen âsyâb

- 150 Dest-i hoşumdur getürdüm hıttâ-i ĩrândan
Kâle-i mülk-i 'Acemdür bu kitâb-ı müsteţâb

Kıt'a-i Nâdire-i Hüb-Edây u Nâ-yâb

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Âb-yâr oldı şuarıcı şusuzdur bî-âb
Şu akup töldiği yir dağı sitaır u gül-âb

Hak kuşu murğ-ı şeb-âvîz ayağından aşılur
Yarasa şeb-pere yıldız böcegidür şeb-tâb

Giceden kalma şebîne gicelik oldı şebî
Uykunuñ evveli ma'nâsına olmuş ser-i h'âb

Reh-revan yolcılara dindi dü-esbe ulağa
Ya'ni ayağı üzengide dimek pâ-ber-rikâb

- 155 Nâ-bedîd oldı belürsiz yok olandur nâ-bûd
Bulunur ise de pek az bulunandur nâ-yâb

[7a] Margazan dindi mezâr adına hem güristân
Kaba yapılmış olan türbeye dirler gürâb

İyü söz cümlesi de diñle çevirme yüziñi
Hemegî nîk sühân güş kun u rüy metâb

Kıt'a-i Dil-Pesend ü Revnağ-yâb

(Feilâtün mefâilün feilün)

Şu gibi çölde kim görine serâb
Dindi gür-âb hem nümâyiş-i âb

Şermsâr utanan hacı gibidür
Perdegî ol kim ola ehl-i hicâb

- 160 Peçedür çeşm-bend ü çeşm-âvîz
Hem ayâzî dimek dağı o niğâb

İhtilâm olmağa dinür güş-âb
Hem hayâlâtı gicenün güş-âb

Nâ-tuvan dinilür za'îf olana
Kuvveti kalmayan dahı bî-tâb

Câhil ü müflis olan bî-mâye
Müterâdif anuñla hâne-ğarâb

Kâse-lîs ol çanağ yalayıcı kim
Talğavuklukda ola şöhret-yâb

165 Bu sözi söylerem saña aña
İn suhanrâ begüyemet der-yâb

Fâ'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün
Düşmenüñdür görüşdigün aḥbâb

Qıṭ'a-i Bü'l-'aceb Ez-ni'met-i Rab

(Feilâtün feilâtün feilün)

Ne güzel ya'ni zihî efid 'aceb
Dahı şâyeste vü şâyân enseb

Oldı çesbân u münâsib dimege
Yaraşıklı dime mefhûmı sebeb

Fârsîde dahı müsta'meldür
Arabîde çeñe altı ğabğab

170 Heme dinse dükeli dir Etrāk
Esrü dir Çağatây ya'nî heb

[7b] Herze-gû ol ki sözi saçma ola
Lâf ma'nâsı güzâf u dahı keb

Duḥt-ı rez duḥter-i rez bâde dimek
'Arabî tercemesi binti 'ineb

Oldı teb-ḥâle giriven ü uçuk
Ditremek lerze dinür sıtmaya teb

Sa'y gūşış okumağdur ḥvânden
Ḥvâce üstâd debistan mekteb

175 Fâi'lâtün fe'ilâtün fe'ilün
Sebeb-i rif'at olur 'ilm ü edeb

Kıf'a-i Tā-be-Felek Çün Meh-i Tābende-Ruhsat

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Viresi oldı pesā-dest ü peşin pîşā-dest
Teng-destān zügürdler eli boş bād be-dest

Dağı peyveste vü hem-vāre vü hemāre dā'im
Ulaşup birbirine muttaşıl oldı peyvest

Meclise bezm di turma içe iç nûş-ā-nûş
Hem edebsizlik iden ser-hoşa dirler bed-mest

Kalkdı ber-ḥāst heman pek 'acele itdi terāht
İçerü geldi der-āmed dağı oturdu nişest

180 Kaçdı bigriht ü kurtulmadı ya'ni nerekid
Gitdi şüd çekdi keşid urdı bized kırdı şikest

Dest-girün hele ma'nāsı tutulmuş kaçkın
Tutdı bigrift dağı bağladı bendid ü bebest

[8a] Dād-res irişen imdād için irişdi resid
Ya'ni kurtardı rehānid ü ḥalāş oldı berest

Kapılan oldı rübüde vü girifte tutılan
Tele vü dām tuzakdur balık ağına di şest

Peşedür sivri sinek kehle süpüş öldür küş
Peredür geyk çekirge melaḥ u şıradı cest

185 Kūh tağ yüce bülend ü yokısa dindi firāz
Deşt ü hāmūn ovadur şib iniş alçaq pest

Muğ u gebr oldı mecüsī vü Naşārā Tersā
Tapılan şüret-i menḥūsa di büt tapdı perest

İn tek ü tāz u perestiş bu koşuş bu tapınış
Cümlesi altun içündür hemegī behr-i zerest

Kıf'a ki ūrā Kalem ber-Ser-Levḥaş Nüvişt

(Müfteilün fâilün müfteilün fâilün)

Gil çamur āhek kireç kerpiç ü kum riğ ü hışt
Kārd bıçaqdur dağı nize-i per-tāb u hışt

- Tab‘a muvâfık gelen her ne ise dil-pesend
Hüb güzeldür dağı çirkin olan nesne zîşt
- 190 Mart ayı âzâr onuncı günü nev-rûz imiş
Mih ayı nîsân ayı adıdur ord-i behîşt
- [8b] Şâhib-i ‘ilm olanuñ cümlesi dâniş-verân
Añladı fehmid ü h‘âned okudı yazdı nüvişt
- İşe güce ‘âdete tarza di kirdâr hem
Oldı tab‘at meniş dağı nihâd u sirişt
- Âmede gelmiş tabīb adı bicişk ü bizişk
Guft didi nikter pek iyüdüdür hoşca nişt
- Aşkıya âvîze vü kubbeye künbed dinür
Şarkmış olan nesnedür hişte şalıvirdi hişt
- 195 Arğaç eriş tār u pūd hem tokımağ bāften
Riştödür iplik sitād aldı egirdi berişt
- Arpa cev erzen taru buğdaya gendüm dinür
Hüşe başağ adıdur bezir ekin dağı kişt
- Etmege nân nānvān kim dinür etmekçiye
Yufka imiş girde un ārd yogurdı sirişt
- Tuz nemek ü tuğm-ı murğ oldı yumurta adı
Tavuga di mākiyān hem rafadan nīm-birişt
- Haça çelipā dinür dağı berehmen papās
Çañına nākūs di ya‘ni kilīsā künişt
- 200 Müfte‘ilün fā‘ilün münserih evzānidur
Kesb-i kemāl ile kim olmayasın bed-sirişt
- [9a] **Kıṭ‘a Der-Nazm-ı Luğathā-yı ‘Arab**
(Failātün fāilātün fāilün)
- Sā vü hā vü zāl ü şād ey nūr-ı ‘ayn
Dağı şād u tā vü zā vü harf-i ‘ayn
- Fārsīde kāfiye olmağ muḥāl
Yazmasam şāyed ola nağş-ı kemāl

Bu sebebdan ol sekiz harfe temām
Başka üslûbıla kıldum hoş-nizām

Žamm idüp Tāzī luġātın āhıra
Kāfiyem oldu anuñla fāhire

205 Üç lisān üzre yazıldı ol ħurūf
Hep maḥallinde mürettebdür şufūf

Fā'ilātün fā'ilātün fā'ilāt
Hep üçüncidür 'Arabca ol luġāt

Kıṭ'a Der-Şā-be-Suḥan Kerde Leṭāfet İrās

(Feilātün feilātün feilātün feilün)

Bezrger dindi ekinciye 'Arabca ḥarrās
Teşnegī oldu şusuzluḡ hem o ma'nāda lihās

Cümle erkek dime mefhūmı nerān ile zükūr
Mādegān oldu dişi cem'i anuñ gibi inās

Kız toġurmaġa di zāyiden-i duḡt u inās
Di cimā' itmege gāden dinilür hem irfās

210 Döşeme adına mendiş didiler ya'ni bisāt
Ev metā'ına di kâçāl u daḡı dindi eşās

Destyār ol ki i'ānet ide mefhūmı naşır
Yāverī oldu meded itmege ma'nāsı ġıyās

[9b] Dindi qarışmışa āmīḡte memzūc gibi
Di qarışdırmaġa şūrīden daḡı mişmās

Ol ki tenbeldür anuñ adı kenīr ü 'afşel
Zūd-rev tiz yürüyici hem o ma'nāda dilās

Gireviden di inanmaġa ki imān gibidür
Oldı qandırma fujüliden ü hem istiḡşās

215 Şatun almaġa ḥarīden didiler ya'ni şirā
Daḡı gönderme firistāden imiş hem ib'ās

Her lisānuñ 'Arabī munteḡabıdur çelebī
Fārsī gerçi ider ṭab'a leṭāfet irās

Kıṭ'a-i Der-Cīm-i Pür-Gevher Çü Genc

(Fâilâtün fâilâtün fâilün)

Güşedür künc ü hazine oldı genc
Nev-cevan şol kimsedür kim ola genc

Şayıda on beş olur gerçi se-penc
‘Āriyet dahı müsāfirdür sipenc

Ūca ya‘ni oturağ yiri sürin
Şağrı ğanc u senc ü nāz u şīve ğunc

220 Çok kıvırcık saç adı **merġūl** imiş
Büklüme çin ü şiken di hem şikenc

[10a] Ser-gulū oldı zükām āmās şiş
Öksürükdür serfe hem dirler sikenc

Derd-i ser baş ağrısı **düşvār** güç
Derd miḥnet renc incitme merenc

Yara şol müşhil iyāric ḥabıdur
Didiler rāvende hem rīvend ü menc

Yağ rūğan çerb yağlu nesnedür
Dünbe kuyruk iç yağı pih ü zedenc

225 Kūfte ya‘ni döğilmiş gūşt et
Ṭolu mūmbāra di cerġand u revenc

Oğu veznile bu nazm-ı dil-keşi
Olasın sencide ṭab‘ u nükte-senc

Kıṭ‘a Der-Ḥā Be-Sipihrest Fūrūzān Çü Şabāḥ

(Feilātün feilātün feilātün feilün)

Açııcı oldı **küşāyende** ‘Arabca fettāḥ
Di anahtar diyecek yirde **mejeng** ü miftāḥ

Taḥriri adı ile bā-nām-ı Ḥudā bismillāḥ
Sīb ḥordem yidüm elmayı **ekeltü’t-tüffāḥ**

Parlayan nesneye tābende vü lāmi‘ dinilür
Şem‘-i izān çerāġuñ adıdur hem mişbāḥ

230 Ṭasa ma‘nāsı bemeng ü dahı belbāl öyle

- [10b] Şād kerden di sevindirmege ya‘nî **ifrāh**
 Şaklamak oldu **nühüften** ki me‘ālî ihfā
 Âşkār eyleme **vā kerden** imiş hem îzāh
 Gūşe-i çeşm di göz ucına hem ğamzu’l-‘ayn
 Nîgerîden dinilür bakmağa dağı ilmāh
 Kovcıya dindi **suhan-çîn** dağı nemmām öyle
 Köpegün ürmesi **lâyiden-i seg** ya‘nî nibāh
 Şāyegānî di ucuzluğa rifāğa gibidür
 Huşk-sāl ol sene kim қаht u ğılā ola külāh
 235 Eylügün eyle baña aç қapuyı ey açıcı
 İftaḥu’l-bābi bi-ikrāmūke lî yā Fettāh

Қыға Der-Һә Чү Шеккер-һәй u Бикун Ытсінсәһ

(Feilātün feilātün feilātün feilün)

- Ağacūñ dalı **nihāl** oldu hem anuñ gibi şāḥ
 Yapağa berg dinür dala budağa dağı fāḥ
 Keçi büz oğlağa büz-ğāle di kuzuya bere
 Gūsfend oldu қoyun hem dağı boynuzdur şāḥ
 Añlamak oldu **şināsiden** ü hem **fehmiden**
 Dindi zannitmege **pindār** u gūmān itmege rāḥ
 [11a] Қаыр-ı Nu‘māna Havernaқ dinilür kim meşhūr
 Zīnet ü ḥüsne di **revnaқ** dağı köşküñ adı **kāḥ**
 240 Jājḥā ḥalt-ı kelām idici keb zen-i lifāf
 Tarz u eṭvārı olan bî-edebāne küstāḥ
 Yırtığa yırtmaca di çāk yarıқ oldu şikāf
 Gedige raḥne dinür dağı delikdür sūrāḥ
 Hased idici bed-endiş iki yüzlü dü-rüy
 Aқçanuñ қalpı münāfıқ kişinüñ adları māḥ
 Tengnā tar yire di yufқа tünük tardur teng
 Bolluğa dindi ferāḥî açığa bula ferāḥ
 Nüşa-i nādiredür fenn-i luğatde bu kitāb

Cümle erbâb-ı hüner itse sezâ istinsâh

Çi Dil-cû Kıf'a-i Der-Ḥarf-i Dâleṣ Kerdeem İnşâd

(Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün)

- 245 Mübârek ferruḥ u ferḥunde vü ma'mûrdur âbâd
Sevinmiş ḥurrem ü dil-şâd hem maḥzûndur nâ-şâd

Di peyker şûrete Erteng bir şûret kitâbıdır
İki meşhûr naḳḳâş adıdır Mânî ile Bihzâd

Siyeh-çerde di esmer çehrelüye ya'ni gendum-gün
İki maḥbûbı çok şehre dinürmiş Ḥalluḥ u Nev-şâd

- [11b] İçinde ay görünmüş bir kuyudur çâh-ı Naḥşeb hem
O aydur mâh-ı Naḥşeb İbn Muḳanna' eylemiş icâd

Direfş-i Gâveyânî şol deri bayrak ki itmişdür
Demirci Gâve Ḍaḥḥâki anuñla eyledi ber-bâd

- 250 Muḥâbâ ihtirâz oldı daḥı pervâ o ma'nâda
Dimekdür her ne olur ise olsun her çi bād-â-bād

Keder olsa gönülde ḥâr ḥâr u sūk-i mâtemdür
Çağırmaḳ âh çekmekdür fiğân u nâle vü feryâd

Beşik gehvâre mām-ı nâf ebe qarı daḥı bā-zâc
Çocuk küdek yeñi toğmış olan nev-zâde vü nev-zâd

Teraḥḥum mihrbânî vü nüvâziş oḥşamaḳdur hem
Sitemger dindi zâlim kimseye zulme dinür bî-dâd

Cehâlet oldı nâ-dânî ma'âzallah dimek bir kes
Bilici kimsedür dānende dāniş 'ilm ü isti'dād

- 255 Di taşlu yire sengistān taşlık senglāḥ olmuş
Daḥı dīvāruñ adı lād u dīvāruñ dibi bün-lād

Çi mīgüyî ne söylerseñ nemîdānend bilmezler
Kücāyî ḳanḳı yirdensiñ tuyî bigāne sensiñ yad

Mefâ'ilün mefâ'ilün hezecdür baḥrınıñ adı
İşitdüm ḥvâceden bir bir şinîdem yek yek ez-üstâd

- [12a] **Kıf'a-i Mu'ciz-edâ Der-Nezd-i Her Müşkil-Pesend**

(Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün)

Kibr iden ḥod-bîn kendüsin beğenmiş ḥod-pesend
Hem uzun boyluya hem mümtāza dirler ser-bülend

Bî-nevā dindi naşibi olmayan bî-çāreye
Ḳalbi maḥzun hem niyāz ehli dimekdür müstmend

260 Dilsitan dil-dār ta‘bîr olunur dil-berlere
Dil gönüldür ḳalb ma‘nāsında bağlama mebind

Açılış oldu küşāyiş beste bağlanmış dimek
Hem düğüm adı girih uçğurdur şalvār-bend

Ṭatlu gülmekdür şeker-ḥand ü laṭife bezledür
Gülmek istihzā ile hem ḥande-rîş ü rîş-ḥand

Dāştan tutmak şünüden işidüp tutmak dimek
Hem ḳabül itmek pezîreften naşihat oldu pend

Ser-keş oldur kim iṭā‘atsiz ola bed-ḥūy ola
Müşṭ yumruḳ silledür silî ururlar mîzenend

265 Yorga at oldu tek-āver yağıza şebdîz di
Esb at eşkünlü rehvar u ḳula atdur semend

Köylerüñ bilgic gibi söz şāhibi diḥkân imiş
Rüstā [vü] diḥ dimek köydür hem ol ma‘nāda kend

[12b] Ayağūñ baş üzre ḳorlar öğrenirseñ ma‘rifet
Ger biyāmūzî hūner pāy-ı turā ber-ser nehend

Ḳıṭ‘a Der-Zāl Be-ḥvāneş ki Kuni İstilzāz

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Dür kerden uzak itmek ki ‘Arabca işkâz
Di ḳımıldanmağa cünbiden o ma‘nāda nebāz

Züd-reftār ivege pek yürye ya‘nî ḥaz ḥaz
Püye kerden yürimek sür‘atile hem ihvāz

270 Der şuden girmeye dirler ki anuñ gibi vuḳûb
Güzerāniden imiş ya‘nî geçürmek infāz

Pāre pāre dimedür let let ü şukḳa şukḳa

Parça mefhûmı **kerâre** hem o ma'nâda cizâz

Kavuğa dindi gülû-teh ki 'amâre gibidür
Şarığuñ adına destâr dinür hem mişvâz

Oldı kurtılma **rehâ yâften** hem istihlâş
Dağı kurtarma **rehânîden** [ü] öyle inķâz

Didiler korkak olan kimseye ğar-dil ru'ûb
Di şıgınmağa **penâhîden** o ma'nâda ma'âz

275 Başmağa dindi behîden ki mürâdifdür devs
Ġalib olmağa di fîrûz u dağı istiḥvâz

[13a] Fârsî vü 'Arabî ile sözüm şîr ü şeker
Okıyan küdek-i nev-sâle ider istilzâz

Kıf'a-i Râ'yyerâ Ez-Heme Rengîn Şumâr

(Müfteilün fâilün müfteilün fâilün)

Yek bir iki dü se üç dörde di çâr u çehâr
Penç beş ü altı şeş heft yidi şay şumâr

Heşt sekiz nüh toköz deh dağı ondur temâm
Bist yigirmi otuz sî vü çihil kırka var

Elliy **pencâh** di **şaşt** dinür altmışa
Yetmiş **heftâd** yaz deftere ey nâmdâr

280 Seksene **heştâd** di toķsan olunca **neved**
Şad yüz olur şayda biñe gelince hezâr

Üçde biri se-yekî dördde biri çâr-yek
Hep bu kıyâs üzre tâ onda kılursıñ qarâr

Âhır-ı âḥâda bir mîm getürseñ hemân
Cümle ikinci duvum gibi olur âşkâr

Nîm yarım yarısı nîme bütündür dürüst
Şayısı kaçdur demek çend iki kerre du-bâr

Pânzeh on beş demek beş yüze pânşad dinür
On biñe bîver dağı yüz biñe di şad-hezâr

[13b] 285 Böyle cefâsın felek şayısız itdi baña
Çerḫ çunîn cevır ḥod kerde merâ bî-şumâr

Qıf'a Bā-şan'at-ı İ'nāt-ı Leṭāfet-Güster

(Feilâtün feilâün feilâtün feilün)

Bār-keş yük çekicidür daḥı ḥvāhed ister
 Ḥar u ālāğ eṣege dindi ḡatırdur ester

Meme pistan biküşā aç ḡapama ya'ni mepūş
 Baḡarum mīnigerem hem daḥı binmā göster

Nāz-bāliş dime yüz yaşıdğı ma'nāsınadur
 Cāme-ḥvāb oldı yataḡ hem dōşe dirse kuster

Dindi yorḡana devāc u daḥı yasdık bālīn
 Çār-şeb çarşafa dirler ki dōşekdür bister

290 Heyzüm ü heyme odundur kömür adı engişt
 Ḳora aḡger dinilür hem külüne ḡākister

İskene burḡu dimekdür ki direvger dülger
 Bıçkı erre daḥı el bıçkısı olmış dest-er

Ḳunduzuñ ḡāyesine kund-ı be-deste dinilür
 Kund u seglāb u segābī vü daḥı bī-deste

İn Müşelleş Qıf'a ez-Peymāne-i Ḥürest ü Ḥör

(Fāilâtün fāilâtün fāilâtün fāilün)

Bār mīve bīr yataḡdur fıstıķı renk oldı būr
 Pār bıldır ḡoca ādem pīr oḡuldur daḥı pūr

[14a] Tāz tüysüz tāze keskin tīz hem kesb ile tüz
 Tār ḡulmet ḡışşedür tīr ü dinür ma'sūḡa tūr

295 Ḥāk topraḡdur ṡulum ḡik oldı ḡınzır adı ḡūk
 Hem dikendür ḡār şaşmış ḡır şemsün adı ḡūr

Dād virdi dīd gördi hem tütün ma'nāsı dūd
 Dār ṡut ḡiḡ oldı dīr ü didiler uzaḡa dūr

Zeft şişman ḡara saḡız zift hem aç gözlü züft
 İnleyici zār aşāḡa zīr ḡüḡ ḡuvvet de zūr

Kān ma'den kīn hem gizlü ḡazabdur dübr kūn
 Kār iş ḡır ālet-i ma'hūde a'mā oldı kūr

Merdümeḡ māş u ḡoyundur miş daḥı fāre mūş

Mār haste hem yalandur mîr beg qarınca mûr

- 300 Bir neşât-âver müşelleşdür bu nazm-ı dil-keşim
Nûş iden ma'nâ-yı rengîn[in] ider kesb-i sūrūr

Zihî İn-Kıf'a-i Şāhāne Çün Efser Pür-ez-gevher

(Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün)

Ulu sulṭāna şāhenşāh di hūkm idici dāver
Daḥı evreng taḥt u tāc imiş diḥīm hem efser

Sitem zulm ü şikāyetçilere hem dād-ḥāhan di
Cihan gītī re'āyā zīr-dest ıqlımdür kişver

- [14b] Dinür hem pād-şāha şehryār u Ḥusrev ü Dārā
‘Adālet dād itā‘at idicidür emre ferman-ber

Mekan cāy u zemin yirdür qalem-rev eldeki ūlke
Budur meşhūrı mağrib bāḥter maşrıḳ ola ḥāver

- 305 Sipāh u hem sipeh leşker dinür başbuğa ser-gerde
Sipeh-būd dindi ser-dāra sipeh-sālār ser-‘asker

Siper kalkan zırh cevşen cebe zırḥ adıdur cümle
Kılıç şımşır ü tiğ u nīze mızraḳ deşnedür ḥancer

Demür āhen qalay erziz bakır mis rūy tucdur hem
Dimişler kurşuna ūsrüb gümüşdür sīm ü altun zer

Deñiz deryā gemi geştī re’isi nā-ḥudā yil bād
Açıḳ yelken küşāde bādban baḡlu demür lenger

Yakın olma meşev nezdik sulṭanrā⁸ selāṭine
Uzaḳdan gör bebīn ez-dür daḥı baḳ dimeḳ binger

Zi-Ḥ’iṣ Ḥāh Bāsed İn ki Kerd İn Kıf’arā Ez-ber

(Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün)

- 310 Peder baba pūser ferzend oḡuldur hem ana māder
Qarındaşdur birāder dāder ü hem-şiredür ḥāher

Niyā oldı büyük baba nebire oḡuluñ oḡlı

⁸ “şāhānrā” matbû

- Nebîse hem kız oğludur birâder-zâdedür efder
- [15a] Dişidür mâde ‘avret zen dinür tûl ‘avrete kâlüm
Er oldı şûy u şevher ya‘ni zevc erkek dimekdür ner
- Dügün sūr u oyun bâzî ziyâfet oldı mihmânî
Sevinmek şâdmânî bâkire dūşîze kız duhter
- Hışımlar cümle hıvîşâvend ü nezdîkî yakınlıkdur
Ügey oğul püs-ender hem ügey baba peder-ender
- 315 Kişi zâde olan vâlâ-nijâd u pâk-gevherdür
Tebâr u hânedan kavm u kabîle cümlesi yek-ser
- Fürû-mâye di şoysuz şahşa bed-ahter uğursuz hem⁹
Tülengî aç u muhtâca dinür cimri olan bî-zer
- Sehî âdem cevan-merd ü bağışlayıcı bağışende
Hasîs ü alçağa nâ-kes dinür isteklû hıvâhişger
- ‘Acemden ben getürdüm böyle incü böyle cevher hem
Zi-İran men biyâverdem çunîn dürr ü çunîn gevher
- Kıf‘a-i ÇünMihr-i Durâhşân Der-Cihân-ı Pertev-Nişâr**
- (Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün)
- Rahş at parlayıcı rahşende parlak tâb-dâr
Pek lefâfetlû farâvetlû dimekdür âb-dâr
- 320 ‘Āşîkuñ ma‘nâsı olmış döstâr u döstdâr
Birbirine râst gelmek dū-çihâr u dū-çar
- [15b] Dâdger ‘adl idicidür cebr idici zūr-kâr
Furşat u ‘aşr u zaman dahı havadur rûzgâr
- Koçmağa dindi der-âgûş u dahı âgûştan
Hem kucak oldı kenâr almak kucaga der-kenâr
- Sâhten düzmek dahı yol taķımdur berg ü sâz
Muntazamdur sâzmend ü pek muvâfîķ sâz-kâr
- Şol ki me‘kûlâtdan mey-hōş ola hoş-ħor dinür
Hem güvârîden siñirmek hażmı âsan hoş-güvâr

⁹ “uğursuzdur” matbû

- 325 Oldı fikr itmek nehîden hem sigâliş öyledür
İşte te'hîr ü te'ennî eylemekdür bürd ü bār
- Sulh ma'nāsındadır ya'nî barışmak âştî
Cenk imiş pür-ḥāş u rezm ü gîr ü dār u kārzār
- Ṭasalu endühgîn ü ṭasa olmuşdur fejim
Ḳalbi maḥzun ḥāṭırı mecrūḥa dirler **dil-fiḡār**
- Dāz mefhūmı binā-dāzār hem mi'mār imiş
Yaz evi taḥkem daḥı muḥkem dimekdür üstüvār
- Rîze rîze** pāre pāre tartaḡandur tert-mert
Ḥurd-mürd ufaḡ tefek ya'nî ṭaḡılmış tār u mār
- [16a] 330 İş feyār işleyiciye feyār-āver dinü[lü]r
İş ṭutıcı kār-dār iş güc dimekdür kār [u] bār
- Avlamak oldı şikerden hem demîden öyledür
Sürgün avı çerge vü av daḥı naḥcîr ü şikār
- Her ne ister iseñ iste dā'imā Allāhdan
Her çi mîḥvāhî bicū hem-vāre ez-Perverdgār

İn-Ḳıṭ'a-i Şîrîn Buved Dil-teşnegānrā Cūy-ı Şîr

(Müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün)

- Dil-cū (vü) dil-āvîz ol ki pek maḡbûl ola hem dil-peẓîr
Daḥı dil-āver gibi her şāḥib-şecā'atdûr **dilîr**
- Oldı nişîmen oturaḡ ber-ḥîz dinse ṭurma ḡalḡ
Şābit-ḡademdür pāy-dār yirleşmiş olan cāy-gîr
- 335 Kihter küçürekdür daḥı mihter dimekdür pek büyük
Şeh-nāy u ḥālū zurnadur ṭavul dühûl kösdür tebîr
- Yoldan ḡayır ile gelüp giden imiş peyk ü berîd
Müjde **nüvid** ü müjde-ber mefhūmı olmuşdur **beşîr**
- Der-yāftem** ben aṇladum **bişnās tu** sen aṇla hem
Ḡāyet zekîdür tîz-dil āḡāḥ ma'nāsı ḡabîr
- Nevmîd o kim me'yûs ola ḡayf olmuş efsûs u dirîḡ
Hem intîḡām almak dem-āverden hem oldı ṭut bigîr
- Tenzûy tensûḡuñ adı ḡoş-bûy iyü ḡoḡulıdur

[16b] Ğāyet laṭīf işgerf imiş tensuḥ dimekdür bî-naẓîr

340 Şu başıya dārūğa di daḥı kelanter muḥtesib
Gerçi kelan ma'nāsıdur cümle luğatlerde kebîr

Müstef'ilün müstef'ilün baḥr-ı recezdür bu güher
Cevher gibi hıfz eylese şāyeste maḥdüm u zîr

Kıṭ'a Der-Zāz Güherhā Şude Gencîne-i Rāz

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Çok **resā** çok yime **bisyār meḥōr** endek az
Oldı ḥorsend ḵanā'at idici ḥırşa di āz

Künd nedir pıraşa **sîr** şarımsak ḵoḵu **būy**
Dinilür ḵoḵmışa **kendîde** şoğan ya'nî piyāz

Oldı pervend ḵurumsak ki dimekdür pūzvenk
İbnegānî vü gulām-pāreye dirler **beççe-bāz**

345 **Mûl** oynaş daḥı deyyūşe dinür **kerdengel**
Rûsbîye **cāf celeb** di başı açık ser-bāz

Yaşşı pehn ince de bārîk sitebr oldı kalın
İnlü pehnā ḵışa kūtāh u uzun daḥı dırāz

Ḵuş yimi çîne vü yavır beççe lāne yuva der
Murğ ḵuş u bāl ḵanatdur daḥı uçmak pervāz

[17a] Fā'ide **sūd** u gezend oldı zarar şatdı fūrūḥt
Rāygān di ucuza müfte hem ortak enbāz

Şapanuñ adı felāḥan çobana dindi şubān
Atmak **endāḥten** ü taş atıcı **seng-endāz**

350 Germ ü serdine bakılmaz bu fenā dünyānuñ
Eyleme vaktüñi zāyi' dime ḵış yaz oḵu yaz

În-Kıṭ'a-i Ferḥunde-dem Çün Rûz-ı Rûşen Dil-firûz

(Müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün)

Ser baş u pîşānî alın ebrû di ḵaşa çeşm göz
Kırpik müje merdüm bebek bîñ burundur rûy yüz

Ruḥsār ruḥ **'arız** yañaḵ **dendān** dişdür **leb** tudaḵ

- Ağız **dehân** u dil **zebân güftâr** imiş ma'nâda söz
Sîne göğüs boğaz gülü beşkenc mefhûmı bilek
Vâren dimişler dirsege püşt arka olmuş **düş** omuz
Engüş parmak **dest** el **zânû** diz oldu **pây** ayak
Hem tırnağa **nâhun** dinür kaşı bihâr u ger uyuz
- 355 Dikenlü yollar gerçi vü tüccârdur sūdâ-gerân
Dād u sited alış viriş kâlâ kumâş **erzân** ucuz
- Germâ vü tâbistân yaz sâhil mahaldür germ-sîr
Kışdur zemistân u dey ü sermâ dahı pâyîz güz
- [17b] Yağmur **bârân berf** kar dahı bulutdur ebr ü **mîğ**
Bahñüne dirler şimşeğe **yağçe** tolu **yağ** oldu buz
Gerden boyundur itmege kerdin di gerdân **dönici**
Oldı degirmi **gerde** hem kerd itdi dahı gird toz
- Megrây māl ü câhrâ meyl itme māl ü manşıba
'İlm ü me'ârif kesb idüp cümle hasûduñ bağrın üz

Ḳıṭ'a Çün Âb-ı Güher-pâş u Mezîd

(Fâilâtün fâilâtün fâilün)

- 360 Ba'z berhî şimdi eknun dahı nîz
Hest vardur **nîst** yokdur nesne **çiz**
- Pek tolu **şerşâr** destidür sebû
İç **binüş** u saç **biyefşan** dök **biriz**
- Ḳul **rehî bende** köle zengî 'Arab
Nağz **dil-ber** câriye oldu kenîz
- Di nebehre nâsere kalb akçaya
Olmuş aldanmak **firib** ü pul peşîz
- Ḳorḳudur **bîm ü hirâs** u ters ü bāk
Ḳaçacak yirdür dahı **cây-ı güriz**
- 365 Gît birev hem ur bizen bigrîz kaç
Ḳarışıklık şuriş ü gavgâ sitîz
- [18a] Pûye yilmek pekçe koşmak türk-tâz
Dahı pek çâpük gidendür **germ-hîz**

Şūr tuzlu jerf ü muğ ya'nî derîñ
Kuyı çâh u kuyucıdur çâh-vîz

Tünd-bād oldı kaşırğa zūd-tîz
Hem dağı hışm u gâzabdur tünd-i tîz

Mağz içidür kim ‘Arabca lüb dinür
Peste fistikdur kırı üzüm mevîz

370 Bād-zen yelpazedür dağı dinür
Bād-ı bîzen bād-bāz u bād-bîz

Sen hemân sa‘y eyle ey nūr-ı başar
‘İlm ü ‘irfan şâhibin eyler ‘azîz

Kıf‘a-i Sîniyyerâ Der-sîne Kun Bihter Heves

(Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün)

Geldi âmed güldi handîd ân ki ol kim kimse kes
Kuyruğa dünbâle vü düm di bibür ma‘nâsı kes

Solumağdur dem zeden hem-dem muşâhib rāz-ı sır
Üflemek hem zâhir olmağdur demîden dem nefes

Söylemişdüm güftemî bilmiş idüm dānistemî
Bes ki ez-bes ki nice çokdan yiter dağı zi-bes

[18b] 375 Önde giden pîş-rev ü girü kalan pes-mānedür
Soñrasıdur vā-pesîn hem soñradur hem eñse pes

Sārban şavran deve üstür yularıdur mehār
Bāng pek ses çañ derā bir adı da olmuş ceres

‘Akrebe gejdüm dağı şad-pāye dirler tırıla
Hem örümcekdür tenend oldı sinek adı meges

Fışkı sergîn ü silüp süpürme olmuş reft ü rüb
Çörçöbe süpründiye hâşâk di hem hār u hās

Âbdân ya‘nî meşâne bol imiş şâşâ cemîn
Zarğa tîz ü Fârsî kâfila güh oldı neces

380 Öğrenürsîñ ben gibi sen tu biyāmūzî çu men
Meyl ider iseñ yürekden ger kunî ez-dil heves

Qıṭ'a Der-Şîn Menişîn Tā Nekunî Der-Dil-ḥ'îş

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Pîş öndür ilerü ilerü di pîş-â-pîş
Eksige kem dinülür oldı ziyâde daḥı bîş

Ḥurde-bîn ol ki baḳar dikkatle her işde
Her şeyüñ 'âkıbetin fikr idici dūr-endîş

Ḳaymadur lağziş ü ğalṭide yuvarlanmış
Ḳoyu balçık ki ayağa yapışur dindi ḥaliş

[19a] Ekmeden kendü biten nesneye dirler ḥod-rev
Kendü ḥod hem ḥaşame kendüsine dirler ḥ'îş

385 Meyde mestûre olan ya'ni 'afffe ḥatun
'Âkıle mu'temide ḳadına hem dindi ḥadîş

Pîş-müzd ol ki muḳaddem virilür ücretden
Ḥâzır âmâde daḥı öñde dimekdür der-pîş

Ḳana ḥûn u ṭamara rig di iriñdür daḥı rîm
Yara riş ü acıyan ḳalbi kederden dil-rîş

Înleyiş nâliş ü zârî daḥı gülmek ḥanden
Dindi suḥriyye ile gülmege hem ḥande-ḥariş

Mâde-gāv oldı inek buzağısı gev-sâle
Hem şıḡır gāv ḳoyunuñ dişisi mâde-i mîş

390 Di 'inâd üzre olan kâfire nâ-kerdîde
Pek cefākâra da ta'bîr olunur kâfir-kîş

Zehr içmek gibidür acı söz âdem olana
Suḥan-ı telḥ be-berdest çü nûşiden-i nîş

Güyemet Qıṭ'a-i Rengîn Be-gûş

(Feilâtün feilâtün feilün)

Ṭavşanuñ adı egerçi ḥar-gûş
Di yalan va'deye ḥ'âb-ı ḥar-gûş

[19b] Ḳaçdı bigriḥt girifte tutmuş
Kediye gürbe dinür fâreye mûş

- Şarılup kuçma **der-âgüş** demek
Ber dinür gögse kucağdur **âgüş**
- 395 Hem kulağ tozı benâ-güş oldı
 Küpe mengüş kulağdur dağı güş
- Şāhib-i ‘aqla **hıredmend** dinür
 ‘Aqla **uş** dir Çagatay ya‘nî **hüş**
- ‘Aklı noqşāna **serāsime** dinür
 Bayılup kendüyi bilmez medhüş
- Mey ü mül bâde şarābuñ adıdur
 Bezedür cürm ü günāh içme **menüş**
- Söz **sūhan** söyleyicidür **gūyā**
 Ten-zede söylemeyen ya‘nî hamüş
- 400 Oldı yağmurluğ adı **bārānî**
 Öyle üste giyilen **bālā-püş**
- Böyle sen kendü kumāşuñ şatma
 Tu **çunîn kâle-i hōdrā mefūrüş**

Zi-Şād Kıt‘a-i Şāfist Pāk ü Hālîş ü Hāş

(Mefâilün feilâtün mefâilün feilün)

- [20a] Neğü vü mîne erik adıdur ‘Arabca icāş
 Dırāz dindi uzun nesneye hem öyle şināş
- Dürüg** oldı yalan zūr ile mürādıfdür
Dürüg-zen di yalancıya hem dağı harrāş
- Tekū kıvırcık olan şaça dindi ca‘d gibi
 Di çize kıl yolacağ nesneye dağı minmāş
- 405 Tüvangerî dime zenginlik oldı ya‘nî ğınā
 Zügürde haste dinür hem zügürdlük de haşāş
- Şu nesne ki ola egri dinür kec ü mu‘vec
 Di toğrı eylemege rāst kerden ü itrāş
- Zil adı tāl dağı şanc imiş o ma‘nāda
 Köçek ki oynaya bāzî-ger oldı hem rakqāş

Mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilât
Bu baħr içinde bulur gevher isteyen ğavvāş

Kıṭ'a Der-Ḍād Be-Ḥ'ān Sīne Tehī Ez-Ağrāz

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Yakmak efrūḥten oldı 'Arabîsi irmāz
Şimşek çaķması da raḥşîş imiş hem ĩmāz

410 Pürze kırpındı dimekdür ki kūrāze gibidür
Kārd u dindi maķaş adına ya'nî mıķrāz

İş gören aldığıdur sāre me'ālî rişvet
Karz başuñ hem ödünç almak imiş istiķrāz

[20b] Dīdebān gözci dimekdür hem o ma'nāda raķīb
Hem daħı göz ķapamak oldı gülüc u ĩgmāz

Dinilür bağcıya rez-bān daħı nātūr öyle
Bāğçeye pālīz dimek ravza gibi cem'i riyāz

Şaklamak oldı niĝeh dāşten ü ḥavl dimek
Şıĝınacak yirūñ adı da penāĝāh u izāz

415 Emmege dindi mezīden daħı maşş öyle imiş
Di ışırmaĝa gezīden hem odur 'azz u 'uzāz

Oldı indirme fūrū kerdn ü ihbāt öyle
Dindi ķaldırmaĝa efrāşten ü hem inhāz

Bize yā Rabb iki dūnyāda işi āsān it
Sehilü'l-emre bidāreyn lenā yā Feyyāz

Kıṭ'a Der-Ṭā ki zi-Ḥūbīst be-ḥadd-i İfrāt¹⁰

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Yola hencār dinürmiş 'Arabîsinde şırāt
Hem uzaklık dime mefhūmı da dūrî vü şīṭāt

Şakaluñ pek ķabası belme vü hilūfe imiş
Köseye dindi teng-rīş o ma'nāda sināt

¹⁰ Matbû. Yazmada yok.

- 420 Kara kulağa fūrānık dinilür daḥı ‘ināk
İri arslan dimedür şîr-zijān gibi ‘aṭāt
- [21a] Ügi kuşına dinür kûf daḥı zuv‘ öyle
Yarasa adı şeb-engîz hem oldur vaṭvāt
- Ṭasa ma‘nāsı fejim kürbe mūrādıfdür hem
Şād-kāmî di sevinmeklige mānend-i neşāt
- Yāverende daḥı yardımcı mu‘āvin gibidür
Dād kerden dime ‘adl itmek imiş hem iksāt
- Bālivāsa dinilür iplige bir adı da ḥayṭ
İgnenüñ yurdısı sūfār daḥı semm ḥıyāt
- 425 Di uruşmağa zediş ya‘nî tezārub dimedür
Oldı ğavġā ğalebe lenber anuñ gibi ḥıyāt
- Dideden kaṭre-i eşküm dökülür dil mecrūḥ
İsmimi ḥūn-ı dilimden idesin istinbāt *Mu‘ammā Be-nām-ı Muḥammed*

Kıṭ‘a Der-Zā ki Be-zāhir Heme Rengîn-Elfāz¹¹

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

- Dindi ḥışm itmege argîden ü tazīde nikāz
Bed-meniş oldı fenā ḥuylu hem öyle cin‘āz
- Cenge peykār dinürmiş müterādıfdür ḥarb
Daḥı ceng itme sitizîden ü hem öyle temāz
- Didiler uykudan uyanmağa bî-dār şuden
Göziñi aç ki o ma‘nāda imiş istikāz
- [21b] 430 Hem fūrüzende vü bâriḳ dimedür parlayıcı
Âteşüñ şu‘lesine dindi tebiş ya‘nî şuvāz
- Gizleten oldı nühüfte daḥı mektûm öyle
Dindi ḥıfz itmege pāsîden o ma‘nāda lihāz
- Dinmiş ivdirmege i‘cāl ü şitābānîden
Ya‘nî¹² ta‘cîl anuñ gibi hem öyle inkāz
- Güşvāre küpe ma‘nāsınadur ḳurṭa mişāl

¹¹ Matbû. Yazmada yok.

¹² “Oldı” matbû

Țut kulağun ki le'ālî gibidür bu elfâz

***Kıf'a Der- 'Ayn u 'ıyân Çün Mihr Ez-Ĥaytu 'ş-Şu'a'*¹³**

(Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün)

Țola bâzû dindi ma'nâsı 'Arabca oldu bâ'
Gez dağı arşun dimekdür kim mürâdifdür zirâ'

435 İçmek âşâmiden ü hem iktibâ' u iktimâ'
Yutmağa dindi fûrû bürden dinür hem ibtilâ'

Oldı nev-peydâ vü muhdeş yeñi icâd olunan
Dağı peydâ kerden icâd eylemek hem ihtirâ'

Şîd olmışdur güneş dağı anuñ gibi zükâ
Işığa aydınlığa pertev dinür ya'nî şu'a'

Şimşege dirler dıraş olmuş hem ol ma'nâda berķ
Parlamak oldu dıraşşiden nazîri iltimâ'

[22a] Dindi korkutmağa bākāniden ü terhib hem
Ĥavf itmekdür hirāsiden me'ālî irtiyâ'

440 Aldamak oldu firibiden ki ġabn anuñ gibi
Di firibāniden aldanmağa ya'nî inĥıdâ'

Oldı pūşāniden örtmek tesettür gibidür
Hem açılmağdur küşāniden mişālî incilâ'

Ĥağdur ancak kâ'il olmağa hem uymağa sezā
İnneme'l-ĥağķa ĥağķun bi'r-rızā ve'l-ittibâ'

***Kıf'a Der-Ġayn Be-'ayn-ı Dil ü tab'est Fūrūġ'*¹⁴**

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

Gösteriş oldu nümāyiş yüce rütbe āmrūġ
Hem uzun boyluya [hem] dindi vaķāra āmūġ

Eslemek yāze vü ĥam-yāze gegirmek ārūġ
Oldı āmīġ ĥarışmış dinür az nesneye şūġ

¹³ Matbû. Yazmada yok.

¹⁴ Matbû. Yazmada yok.

- 445 Rüşenâyî dinür aydınlığa rüşen aydın
Dağı aydınlığa hem parlayışa dindi fūrūğ
- Şîr süd mâst yoğurtdur tere yağı meske
Fele dirler ağıza kaymağa tû ayran dūğ
- Yıkamak şüsten ü yıkanmışa şüyîde dinür
Çirk di kire dağı kir ile pasa ājūğ
- [22b] Dirilüp divşirilen çîde vü ber-çîde imiş
Dindi pervend kumâş şarkısına boğçaya bûğ
- Kalb-zen kimseye deyyûşa dağal-zen dinilür
Dağı mechûl olan nesneye dirler āşūğ
- 450 Tatlu dilliyê dinür çerb-zebân şîrîn-gû
Şâ'ire dindi suhansâz u yalan oldu dūrūğ
- Câhıla câhile rif'at mı gelür 'âlemde
'Alem-efrâz-ı me'ârifdür olan şâhib-i tūğ
- Kıf'a-i Çün Bûy-ı 'Anber Kût Âred Der-dimâğ'¹⁵***
- (Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün)
- Serçe güncüşk ü gögerçindür kebûter kargâ zâğ
Hunc baykuş ügeyikdür fâhte kuzgun kelâğ
- Dağı kırlangıç piristü âşyân oldu yuva
Kâğ âteş kargâ vü kuzgun şadâsı kâğ kâğ
- Zindegânî dirilik oldu zindegî sağlık dimek
Can revân u merg ölümdür mürde ölmüş zinde sağ
- 455 Pek tolu leb-rîz o ma'nâda leb-â-leb öyledür
Hem dağı sâgar kadehdür pek büyük ola tûfâğ
- Çağ vakt ammâ 'Acem hâtır su'âl itdükce dir
Sağ olasin yirine bâşed dimâğet kûk çağ
- [23a] Cûy-ı şîr ol şu ki akmış bir zamân Şîrîn için
Kûh-ken Ferhâd u kûh-ı Bî-sütün deldigi taş
- İşfehân şehrindeki nehrûn adı Zâyîde-rûd
Bir müzeyyen bağçedür yanında anuñ Çâr-bâğ

¹⁵ Matbû. Yazmada yok.

Râh yol güm-râh azğun zâyî' olmuş güm-şüde
Hem kulavuz reh-nümâ vü bedreka reh-ber sürâğ

- 460 Yağ biyefrüz u be-yâr in-câ getür bunda dimek
Şem'dân oldu leken yanmış fitile di çerâğ

Yağı için şol demürden dağlığı dâğıne hem
Key kaçan dağı 'Arabca yakıdır key ya'ni dâğ

Bu kitâbum bir gülistandur oğu bülbül gibi
Seyr-i gülzâra ne hâcet işte budur bâğ u râğ

Kıf'a Der-Fâz-ı Güher-i Pür Çü Şadef¹⁶

(Feilâtün feilâtün feilün)

Rede vü reste zede cümlesi şaf
Sü-be-sü her yañadur süy taraf

Zend ü âteş zene çaķmak adıdur
Gül kığılcım adıdur¹⁷ kavdur haf

- 465 Şâhib-i baht hunük dağı şovuk
Senkçe di toluya kara haşef

Oldı yanmak erimek süz u güdâz
Sûhte yanmışa di yalıña tef

Şaķsınuñ adı sifâl ammâ kim
Müşterekdür 'Arabî ile hazef

Ķurbağa gük di arğa kârîz
Dindi kaplumbağaya dağı keşef

- [23b] İncü ma'nâsına dür mervârîd
Güş mâhî işidürsiñ di şadef

- 470 Hem sûtür oldı binek hayvânı
Dağı hayvan yiyecek nesne 'alef

Müşterek cümle lisanda şâbün
Fârsîde köpüğe dirler kef

Eb ü ceddün gibi cidd üzre olup

¹⁶ Matbû. Yazmada yok.

¹⁷ "dimeür" matbû

Eyle kesb-i hüner ey hayr-ı halef

Sî-murğ-ı Kûh-ı Kâfest İn Kî'f'aem Be-revnağ¹⁸

(Müstef'ilün fe'ülün müstef'ilün fe'ülün/Mef'ûlü fâilâtün mef'ûlü fâilâtün)

Boşdur tehî tolu pür şu âb u küze bardak
Tîre şuden bulanmak hem cûy-bâr ırmağ

İşmarlamak siperden gönderdi hem firistâd
Seçmek güzîden oldu dağı sitâden almak

475 Kıpmağa di rübûden yelmek dağı devîden
Kaçmak gürîhten hem püyîden oldu koşmak

Bön kimseye di kûden fertût hem bunamış
Şeydâ delü dimekdür kâlîve şaşkın aħmak

Pîrâye zîb ü zîver ârâyiş oldu zînet
Ârâsten bezenmek pîrâsten tonatmak

Âbisten ü siterven yüklü kışır dişiler
Toğmağa dindi zâden hem zâsten toğurmak

Urmak zeden leked-zen tepme urıcı ya'nî
Çekmek keşîden oldu engîhten kopardmak

[24a] 480 Oynar iken yutulmak ma'nâsı bâhten hem
Bâzîden oynamakdur bâzîçedür oyuncak

Müstef'ilün fe'ülün müstef'ilün fe'ülün
Hağğa tevekkül iden dâ'imâ olur muvaffak

Kî'f'a-i Kâfî ki ma'nâ'râ Kuned İksîr-Reng¹⁹

(Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün)

Şîvegerdür cilveli nâzûk güzeldür şûh u şeng
İşve nâz u bûs öpüşdür şerm utanmak 'âr neng

Bîve tûl germîde kızmışdur zıbıkçı sa'terî
Hem zıbık adı meçâçenk oldu dağı çiz çeng

Kân-cimâ' u âlet-i ma'hûdenüñ adı nere

¹⁸ Matbû. Yazmada yok.

¹⁹ Matbû. Yazmada yok.

Ferc küs hem âb-ı püşt olmuş menî ergen meleng

485 Kûr nâ-binâ vü dağ-ser başı tazlak kel keçel
Ker sağır dirler çolağa çeng di topala leng

Kırmızı surh u siyâh kara yeşil sebz ak sefid
Gök kebûd u şarı zerd ü boya fâm u gûne reng

Münc ü zenbûr arı kend ü koğan bal engebîn
Tatlu nûşîn acı telh ü zehr nîş ü hem şereng

Hırs ayu pûzîne maymun seg köpekdür gürk kurd
Şîr arslan dilki rûbâh u dahı kaplan peleng

[24b] Kurbagaya di vezağ kaplumbağaya seng-püşt
Yengece har-çeng ü kirpi har-püşt ü pençe çeng

490 Kebg keklik atmaca bâşe toğan şeh-bâz hem
Çaylağun adı galivâj u zağan turna keleng

Yay kemân u zih kiriş peykân demren nevg uç
Hem nişân âmâc okdur nâveg ü tîr ü hadeng

Düzd hırsız ip resen âver getür âvîz aş
Yol kesici râh-zen şöretlûsi şeng ü meşeng

Binmişe dirler süvâr u yol durıcı reh-neverd
Hem yayan gitmek piyâde reften eglenmek direng

Fehm ü dânişle olur akrân içinde ser-firâz
Kim okursa bu kitâbı başına taşsun çeleng

Kıṭʿa Der-Lâm-ı Hemâleş Be-cihānest Muḥāl²⁰

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

495 Ğâze gül-güne kızılca ki ider ruḥları al
Vesme қаша çekilen râstığa dirler beñe ḥâl

Bir vilâyet adı Ferḥâr ki dil-berleri çok
Her taraftan şalınan şaça dinürmiş fer-ḥâl

Çeşm-i zaḥm oldu nazar degme neʿûzu **Billâh**
Düşmenün dahı fenâ yorması şanusı şikâl

[25a] Kayrevan göklerin eṭrâfı sitâre yıldız

²⁰ Matbû. Yazmada yok.

- Yeñi ay mäh-ı nev oldı ‘Arabî adı hilâl
- Çeşm-i süzen dime mefhûmıdur igne deligi
Hem o ma’nâda dağı oğ gezi olmış sūfâl
- 500 Adı ‘anķā kuşmuñ var ise sî-murg imiş
Kınaduñ başları şeh-per dağı öyle şeh-bâl
- Dişi ayuya çaķal gâhice tağlarda aşup
Toğurur ayu o hayvânı ki dirler ger-şâl
- Hâksâr ol ki toz u toprağa bulaşmış ola
Ayak altında sürinmiş tepelenmiş pâ-mâl
- Dindi âmûhten öğrenmege kesb eylemege
Hem haram oldı şûfur u dağı misrâd helâl
- Şaçmak efşânden ü rîhten olmış dökmek
Pür şude tolmış olan pek tolodur mâl-â-mâl
- 505 Oldı kâlîçe nihâl ü keçenüñ adı nemed
Hegbe har-çın ü garâr imiş o kıl kara çuval
- Yaşda kim olsa ber-â-ber aña hem-zâd dinür
Dağı mânend gibi mişl ü nazîr oldı hemâl
- [25b] Guşşadan inleme fikr eyleme şükr it Hakkâ
Şükr İzed kun ez-endüh miyendiş ü menâl
- İn-Kıṭ‘arâ Keşideem ez-Mîm Der-raķam**
- (Mef’ûlû fâilâtü mefâilü fâilün)
- Kâtib debîr hâme vü kilik oldı hem kalem
Mektûbuñ adı nâme yazılmış nüvişte hem
- Gizlik kalem-tırâşa ‘aynek di gözlüğe
Peşm-i devât gerçi dimiş lîķaya ‘Acem
- 510 Derhem odur ki burtısa karış buruş ola
Birbirine yanaşmış olana dinür be-hem
- Dîvân-hâne adı da tâ[lâ]r imiş dağı
Şeb-hâne pād-şâh serâyındaki harem
- Olmuş piriste besleme ‘avret maķûlesi
Çâker kûl oldı dağı perestâr imiş hadem

Pek kutlu nesne oldı hümayün hüma gibi
Vaqt-i mübareke din[ül]ür hem hüceste-dem

Hum küp dimekdür egri ham kej dinür dağı
Büklümlenüp tolaşmış olan nesne ham-be-ham

515 Pā-pūşa pāydān u dağı keş ü sür dinür
Hem cizme müze vü çaruğñ adıdur şemem

[26a] Meʿülü fāʿilātü mefāʿilü fāʿilün
Rāyet-keşān-ı ʿilm ü meʿārif olur ʿalem

Qıṭʿa Çü-Müşk-i Hoten Būy Dehed Der-meşām

(Müfteilün fāilün müfteilün fāilün)

Bām seher kuşluğa cāşt di aḥşama şām
Çāşte yimek imiş vaqt-ı duḥāda ṭaʿām

Sāye dinür gölgeye sāye-zede cin tutan
Koñşuya hem-sāye di ṭama dağı dindi bām

Bāver inanmaḡ yemīn adı da sevgend imiş
Şāhide dirler güvāh rehne gerü borca vām

520 Terkiye fitrāk di kesmeye bergestüvān
Zīn eyerdür geme dizgine dirler ligām

Kām dimāḡa dinür dağı murād u merām
Adıma hem Fārsī kāfila ad oldı gām

Nām dimek ad imiş adı çıkan nāmdār
Şöhret ü şānı olan kimseye dirler be-nām

Terbiyesiz şaḥşa nā-puḥte dimek ıstılāḥ
Puḥte dinür pişmişe çig dime maʿnāsı ḥām

Rem süri dağı reme ürkmişe rem-kerde di
Diñleniş ārām imiş yaʿnī muṭīʿ oldı rām

[26b] 525 Āh u fiḡān itmege māteme şīven dinür
Dağı murāda iren kimseye dirler be-kām

Her çi neḥʿāhī be-cū her ne dilerseñ dile
Luṭf ider iḥsān ider saña o Rabbüʿl-enām

Zi-Ḥarf-i Nūn Būd Īn-Kıṭ'aem Şāyān Fehmīden

(Mefāilūn mefāilūn mefāilūn mefāilūn)

Efendi añla kim düşmenlik etmekdür efendiiden
Cefā vü cevri imiş āzār u incitmek de renciden

Dağı düşnām sögmek serzeniş tevbiḥ itmekdür
Melāmet eylemek bed söylemek oldu negūhiden

Te'essūf itmedür efsūs kerdin ta'nedür nefrīn
Sütühiden tarılmağdur hem ol ma'nāda ğarmiden

530 Temelluḡ lābe yaltaqlanmağ oldu cāblūsiden
Dinür 'özü itmege pūziş hem anuñ gibi pūziden

Ferāmūşī unutmak yād kerdin ya'ni añmağdur
Hediyye oldu dest-āvīz irişdirmek resāniden

Şeved hem mişeved olur dağı olmaz imiş nebved
Şuden bāşiden olmağdur dağı saçmak da pāşiden

Kemiden gibi gāhiden dimek de eksik itmekdür
Şıgınmağ oldu güncāyış anuñ anuñ mefhūmı günciden

[27a] Bırakmak oldu efkenden yuvarlanıcıdur ğaltān
Dinür hem düşmege üftāden anuñ gibi üftiden

535 Şıkılmış nesnedür efşürde toñmış nesne efsürde
Ferā hem āmeden cem' olma yumşatmak da ferḥiden

Kaçan olur ber-ā-ber dinmek imiş key buved yeksūn
İşitmekdür şeniden dīde göz görmek dağı dīden

Dinür şāpāş u taḥsīn āferīn itmek maḥallinde
Güzīde munteḥab nesne begenmekdür pesendiden

Dögüşden kaçmak imiş kāl bozğunluḡ dimekdür hem
Şeḥūde yaralı at kişnemek oldu şeḥūliden

Çi düşse bāğa kaṭre kaṭre dirler jāle vü şeb-nem
Şükūften gibi ma'nāda açılmağdur şükūfiden

540 Şalınmağdur ḥirāmiden çemāniden çemiden hem
Büyümek uzamak neşv ü nemā bulmak da bāliden

Nevā nağme hezār-ı hoş-nevā şavtı iyü bülbül
Serāyiden kuş ötmek nağme itmekdür serāyiden

Bu bâğ içinde oldum gül gibi gülmek için şolmuş
Der-în gülşen şudem pejmürde çün gül behr-i handiden

İn-Kıṭ'a Şāyān Ez-beher Yārān²¹

(Müstef' ilâtün müstef' ilâtün)

Hüban güzeller gülici handān
Būsiden öpmek 'ahd oldu peymān

[27b]

Şalınıcıya dirler çemān hem
Öyle dimekdür daḥı hırāmān

545 Bīnend mārā bizi görürler
Bağmağ nigāh u gözci nigeḥ-bān

Rāndīd ez-der sürdi kapudan
Begşūd açdı kapucı der-bān

Rānden ne dirseñ sürmek dimekdür
Olmış sineklik adı meges-rān

Kerdem rüfūşe itdüm günāhı
Hem nādīm oldum geştem peşimān

Gizlü nihān u bellü hüveydā
Görinicidür ya'nī nümāyān

550 Aldayıcıya dindi firibā
Dīv ehremen hem cinnile şeyṭān

Şībā-zebān di sözi faşīḥa
Söz bilen ādem merd-i suḥan-dān

Āgāz ol iş başlamağdur
Şoñına dirler encām u pāyān

Ağır girān u yeyni sebük hem
Anlardur ānhā bunlardur işān

Yeksan nebāşed olmaz ber-ā-ber
Pür-dil bahādur qorqağ hirāsān

555 Gırāter ol kim pek tutıcıdur
Şol kim kaçıcı oldu girizān

²¹ Matbû. Yazmada yok.

Şāyed sezādur bāyed gerekdür
Bāyeste lāzım çokdur firāvān

Müstefīlātün baħr-ı recezdür
Ögren biyāmuz kolaydur āsān

Kıṭʿa Çün Cāme-i Çesbīde Be-bālā-yı Suḥan

(Feilātün feilātün feilātün feilün)

Cāme eşvāba di ʔonluk tene ten daħı beden
Ṭona şalvār dinür gömlege hem pīrāhen

Pōstīn kürk girībān yaķa kaṭtān kabā
Āstīn yeñ yeni nev oldı etekdür dāmen

[28a] 560 Hılʿat-ı fāḥire eksūn u perend aṭlasdur
Per-niyān naķşı olan nevʿa dinür aṭlasdan

Kīş semmūra daħı pek iyü kürke dinilür
Līk Şīrāzda hılʿat diyü gūş itdüm ben

Çeşn bayrāma ziyāfet günine dirler hem
Çok cevāhirli olan tāca dinürmiş gerzen

Hātemüñ adı nigīn ü yüzügüñ engüşter
Derzinüñ yüksügi engüştene igne süzen

Derz yiv baḥye nigende yamalıdur jende
Yamanuñ adı vejeng anuñla di dügmeye sen

565 Pīne-düz eski dikici vü kürāde eski
Dūḥten dikmek imiş daħı bürīde kesilen

Ber-meğāz u daħı feğyāz dimek şerbetlik
Yaʿni baḥşış diyü şākirdüñ eline virilen

Der-ḥor-ı ān ki neyem oña ki lāyık degilüm
Virdi Allāh baña bār Hudā dād be-men

Kıṭʿa-i Gevher ki Kādreş Mişināsed Kadr-dān

(Fāilātün fāilātün fāilātün fāilün)

Di müsāfir ķondıǵı ev şāḥibine mīzbān

- Hem müsâfir mîz ü mihmân oldu dağı mihmân
- [28b] Bir biri ardınca pey-der-pey sekir iz dağı pey
Hem seniñçün ez-pey-i tu anıñçün behr-i ân
- 570 Ez-berây-ı u dağı anuñ içün ūrâ aña
Buncılayın zînsân u ancılayın ânçünân
- Âñşân [o] anlaruñ hem inşân [bu] anlaruñ
Pād-şāhlardur keyân kimler dimek oldu kiyân
- Çetr çadır oba ħargāh u otakdur bārgāh
Pek büyük çadır dimek hem gölgelikdür sāye-bān
- Gök sipihr oldu zūhal keyvān ‘uṭārid tîr imiş
Ülkere pervîn dirler ‘arş-ı a’lā gerzmān
- Müşterî Bercîş ü Mirrîhūñ adı Behrām hem
Zühre nāhîd şaman uğrısı olmış kehkeşân
- 575 Merz-i büm oldu vaṭan ser-ḥad sınırıdur dağı
Merz ser-ḥad adıdur ser-ḥad ağası merz-bān
- Pās hıfz itmek dağı bir rub’ı imiş gicenūñ
Bu sebebden gice bekcisine dinmiş pās-bān
- Rān uyluğ çaķşıra şālvāra da rānîn dinür
Kula at yek-rān binilmişden kināye zîr-rān
- [29a] Dindi Zerdüşt aña kim yapmış Mecūs içün kitāb
Hem Mecūsūñ okumışlarına dirler mû-bedān
- Bilegü taşsı fesāne sihr efsūn u füsūs
Dağı efsāne ħikāyet hem dinürmiş dāstān
- 580 Bîḥte olmuş elenmiş nesne pürvîzen elek
Dögmedür kûbîden ü mihrās ma’nāsı havan
- Aķıcı cüyān çekîden tamlamak bâred yağar
Hem oluğ mîz-âb imiş altun oluğ zer-nāvdān
- Oldı şancılmış ḥalîde sîḥ şiş püryān kebāb
Mîçeked tamlar dimek ḳan tamlayıcı ḥun-çekān
- Bismil olmuşdur boğazlanmış bürîden kesmedür
Muḥḥ ilik ma’nāsına gelmiş kemikdür üstühvān

Yara zaḥm u yaralu zaḥmîn ü daḥı zaḥmnāk
Dî teşennüc olmışa bāsūr u pūr-ḥūn ʔolu ʔan

585 Bil miyān olmuş vasaʔ maʿnāsına daḥı gelür
ʔuşağa dirler kemer hem ince bellü mü-miyān

Fārsī öğrendüm oldum böyle ʔatlu dillü ben
Pārsī āmūḥtem geştem ʔunîn şîrîn-zebān

ʔıʔʔa-i Ḥūb Be-maʿnîst ʔunîn ʔışve-nümün

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

[29b] ʔaşra bîrūn u birūn iʔerüye dindi derūn
ʔevre pîrāmen o maʿnāda imiş pîrāmūn

Oldı mefhūm-ı Ḥudāvend hemān Şāḥib ü Rab
Yok naʔîrî vü mişāli dimek olmuş Bî-ʔūn

Dinilür Māniy-i naḥḥāş kitābına daḥı
Gerʔi İncîl-i şerîfūn adıdur Engelyun

590 Kelemend oldı²² şikāyet ide aḥvālinden
Zaḥmet ü derdi olandur daḥı rencūr u be-ḥūn

Didiler tenbel olan kimseye nekş ü hōşā
İşini görmege pek saʿy iden ādem be-şūkūn

Etlü canluya tenūmend di ferbih semize
Daḥı lâgar arığa dindi nizār oldı zebūn

Tersine dönmişe maʿkūs olana menḥūsa
Bāz-güne dinilür hem daḥı vājūn²³ u nigūn

Ġayrı dürlü dime maʿnāsı dige-gūn olmuş
Dürlü dürlü diyecek yirde dinür gūn-ā-gūn

595 Maḥfenūn adı kecāve ʔaraba gerdūne
Döndiğiçün didiler göklere ʔarḥ-ı gerdūn

[30a] Kāst nokşan daḥı pek eksige kemter dinilür
Hem kemîne dimek eksiklü ziyāde efzūn

Reng-i nîrengine aldanma bu ʔarḥ-ı dūnuñ
Naḥş-ı elvān diyü gösterdigidür buḥalemūn

²² ol ki matbû

²³ vārūn matbû

Kıṭʿa Der-Vāv Çü Nev-bāve-i Bāg-ı Mīnū

(Feilātün feilātün feilātün feilün)

Şermgîn utancı oldu kadındur bānū
Pîre-zen koca qarı sihr idicidür cādū

Biri birine tolaşmış dimedür pîç-ā-pîç
Mūy kıl şāne tarak saç bölügidür gīsū

600 Kaşıguñ adı zihār oldu beğal kıltukdur
Hem tirāş itme setürden eyegüdü pehlū

Pehlevāna yel ü alp u güreşe küştî di
Güçlü kuvvetlü tüvānā daḥı kuvvet nīrū

Cāvidānī ile cāvīd ebedī vü dā'im
Rāḥat āsāyiş ü cennet gibi hemçün mīnū

Sīb elmadur iyü bih daḥı beh ayvadur
Nār enār u erik envā'ına dirler ālū

Aşma tāk ü üzüm engūr korukdur güre
Oldı gül-nār kiraz vişnedür ālū-bālū

[30b] 605 Enberūd u likel enberd dinür emrūda
Şeftereng ile hülū ikisi de şeft-ālū

Dindi bāreng turunca büyügidür nāreng
Daḥı limon ağacı oldu dıraḥt-ı līmū

Bār u ber mīve vü turfanda yimiş nev-bāve
Bihterīn pek iyüsidür iyü nīk ü nīgū

Hinduvāne dinilür karpuz a kavun germek
Ḥar-beze ikisinūñ adı kabaḥ oldı kedū

Zīre kemūn u yüzerlik tuḥmı daḥı sepend
Çörek otına di buğanc u maruldur kāhū

610 Īn suḥanrā bu sözi nīk şinev diñle iyü
Fārsī bilmeyen ādem olamaz nādire-gū

Hemçü Güherhāst Īn Kıṭʿa Be-Dihīm-i Şāh

(Müfteilün fâilün müfteilün fâilün)

Huşk kırı yaş ter otlağa dirler giyâh
Kırı çıra kâh imiş oldu şaman adı kâh

Giceyi ihyâ iden şahşa di şeb-zendedâr
Hem dahı şeb-ıvîz odur vaqt-i şehir bāmgâh

Eyle tevekkül demek oldu penāveh bikun
Şaklanacak yir kemîn ya'nî şıgınmak penâh

[31a]

Külbe küçük hücredür muhtaşarı hâne-veş
Haq yolına yapılan tekye gibi hānkāh

615 Kâğıd-ı zerdî berât ismi ne tuğra nişân
Pād-şehûn virdigi dirlik imiş nân-ı şāh

Şarpa girîve di yol gösterici reh-nümün
İşlek olan ulu yol adı imiş şāh-rāh

Virme medeh çek bekeş koma dimekdür menih
Al bisitân iste cûy isteme dinse²⁴ mehvāh

Ansız olan nâ-gehân hem dahı nâ-gāh imiş
Vakte di hengām u gah gāhice demek de gāh

İster iseñ ma'rifet yanıma gel de dile
Ger tu bihvāhî hüner nezd-i men āv bi-hvāh

Būd İn-Kıṭ'aem Ruḥsār Dānişrā Çü Āyine

(Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün)

620 Di resm ü 'ādete āyîn elbette her-āyine
Kadîmî oldu dîrîn ü hem ol ma'nâda dîrine

Bulunmış bir hazîne Husrev ü Pervîz vaktinde
Ki genc-i şāyegân dirler hazîne dahı gencine

Bucağ peygüle kâşâne dimekdür muhtaşar hâne
Döşer mîgüstered yûnden tokunmuş nesne peşmine

Huşûmet düşmenî vü döstî ma'nâsı hulletdür
Gönülde olmasa gizlû 'adâvet dindi bî-kîne

²⁴ “dirse” matbû

- [31b] Tudağ tudağa olsa leb-be-leb emmek mekiden hem
Gögüs gelse gögüs üstine dirler sine-ber-sine
- 625 Dinürmiş zengile çaḳ çaḳ iden ḥalḥāla ayakda
Bilezik kim ṭaḳar maḥbūbeler ḳolına destine
- Se-şenbe şalı gündür çār-şenbe erbaʿadur hem
Ḥamīse penç-şenbe dindi yevm-i cumʿa āzīne
- Di şenbe yevm-i sebte hem aḥad yek-şenbe olmışdur
Mübārek yevm-i işneynüñ dü-şenbe dindi adına
- Şeker-güftār olur mı tūṭi-i ṭabʿum gibi herkes
Muşaffā itmeyince sīnesin mānend-i āyīne

Ḳıṭʿa-i Hemṣü Güll Der-Şiše

(Feilātün feilātün feilün)

- Kār-ı pinhān daḥı gizlü işe
Bildi cāsūs bedānest işe
- 630 Kār-dān iş bilici merd ādem
Fikr ider yaʿni kuned endīşe
- Maḳaşa kāz u bıyıḡa di bürüt
Hem şaḳal rīş ü şaḳaḳdur rīşe
- Meşiken kırma ḥazer ḳıl zinhār
Āb-gīne daḥı mīnā şişe
- Ücretile iş idendür müzdür
Müzd ücret daḥı şanʿat pīşe
- Bîḥ kök oldu ḳoparmaḳ kenden
Ney ḳamışdur mişelikdür bişe
- 635 Direge dindi sūtün balta teber
Dörpü sūhān u keserdür tīşe
- Gice gündüzde şebān rüz hemān
Oḳu meyl eyleme zevḳ u ʿişe

[32a] ***Ḥōṣā ʾIn Ḳıṭʿa-i Raʿnā Be-Mısrʿahā-yı Ber-ceste²⁵***²⁵ “nev-ceste” matbû

(Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün)

Kırarsın bişkenî yap yap demek âheste âheste
Kadeh talsa piyâle di kırılmış dağı işkeste

Nemâsı olmayan ya'nî cemâdâta di ber-beste
Anuñ zıddı dağı yire döşenmiş sebze ber-rüste

Ekâbir kapısı ışigine dergâh dirler hem²⁶
İşikdür âstân u âstâne dağı âheste

640 Tabîbün bağıdı kârûre adı pîşyâr olmuş
‘Îlâcuñ adına dârû dinür bî-mâr imiş haste

Egerçi sıçramak kaçmak hâlâs olmak imiş cesten
İyü mışrâ‘a vaşf-ı ıstılâhî oldu ber-ceste

Me‘âl-i şüy-dîde er görüp şeyyib olan hatun²⁷
Nikâhuñ adıdur kâbîn ayağı bağılu pâ-beste

Bu dest-âvîz Sünbül-zâdedür erbâb-ı ‘irfâna
Gülistân-ı me‘ârifden getürmüş tâze gül-deste

Kıf‘a Ez-derc-i Suhan Çun Güher-i Nâ-süfte

(Feilâtün feilâtün feilâtün feilün)

‘Aklı tağılmışa hayrâna dinür âşüfte
Hem o ma‘nâda hem alışmış olan âlüfte

[32b] 645 Dil-güşâ kalb açıcı oldu mesîre gül-geşt
Hem şükûfe çiçek açılmış olan üşküfte

Tatlu uykuya şeker-h‘âb di huften uyumak
Uyumuş yatmışa husbîde dinür hem hufte

Pilever çerçi demek pile harîre dinür
Poliçe sefte imiş dağı delinmiş süfte

Fihe vü fih kürege dindi süpürge çârûb
Hâk-rûbe süpüründi süpürülmüş rüfte

Tu mepindâr ki sen şanma ki dâ‘im bilürem
Söylemek güften ü söylenmişe dirler güfte

²⁶ “kim” matbû

²⁷ “avret” matbû

- 650 Diñle cevher gibi bil qadrini itme žāyī^c
Güşvār olsa sezā böyle dūr-i nā-sūfte

Çi Rengîn Kîf'a Her Harfeş Be-Şadr Negest-Endüde

(Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün)

Ezilmiş hem süzilmiş nesne sâyide dağı sūde
Üzülmişdür güsiste aşınup yıpransa fersūde

Sütūde medh olunmuş āzmūde hem şınanmışdur
Emîn [ü] sālīm eymen ya'ni rāhat olmuş āsūde

Hıdīv ü key dimekdür pād-şāhuñ emridür fermān
Buyurmak oldu fermūden buyurulmuş da fermūde

- [33a] İyülük sağlık olmuş ten-dürüstî gibi bih-būdî
İdi būd olmağa būden dinür olmuş dağı būde

- 655 Karışmış oldu āmîziş dağı āmîhten öyle
Bulaşık oldu ālūden bulaşmış nesne ālūde

Di süzgi adına pālūne pālūden dağı süzmek
Süzülmişden kināye peltenuñ adı da pālūde

Büyük olsa kadeh peymāne di ölçek dimekdür hem
Cihan-peymā gezen dünyāyı ölçülmüş de peymūde

Kabile dūdmān u dūde ol ma'nādudur ancak
Tütünden mūmdan hāşıl olan isdür dağı dūde

Nigārīden dinür nakş itmege nakşa nigār ammā
Dağı maḥbūba dirler hem şıvanmış oldu endūde

- 660 Süpürz olmuş talak öd zehre dağı aq cigerdür şüş
Dinür hem bögrege gürde bağırsağ adıdur rūde

Dinür kuhsāra tağa tîğ-ı kūh üstinde sivrisi
Depe ma'nāsıdur püşte yığın mefhūmıdur tūde

Tevā maḥv u telef olmak tebāh anuñ gibi olmuş
Dağı hiç oldu pūç u hem 'abeş şoldur ki bî-hūde

Hemān āşār-ı feyz-ā-feyz-i Vehbiyy-i İlāhīdür
Degildür kesbile ḥüsn-i edā ṭab'-ı süḥan-gūda

[33b] *Kıṭ'a-i Gevher Zi-Deryā-yı Dilem Diğer Be-cün*²⁸

(Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün)

Hâlişe sārā dinürmiş ya'ni 'anber şāh-büy
Pek iyüsi 'ūd-ı mendel 'ūd ağacı dār-büy

665 Nāfe-i müşk ol göbekdür kim düşer ceyrāndan
Çîn ıklîmindeür ammā o āhū başka şoy

Haṭ ber-āverde henüz tüyi belürmiş tāzedür
Dî tegil tüysüz olan maḥbūba ya'nî sâde-rüy

Can-fezā cān artıran merdüm-keş âdem öldiren
Didiler ma'sūka cānān u maḥalle adı kūy

Encümen meclis kıızışdıka dî germ-ā-germ aña
Oldı germ-ülfet iyü görüşme terdür daḥı ḥoy

Rüstemün babasıdur Zāl ü daḥı pek ihtiyār
Kır şaḫallıya dinür āmîze-müy u hem dümüy

670 Cündiler içinde pek a'lā binici şeh-süvār
Tevsen ol atdur ki pek sert ola ya'nî tünd-ḥüy

Ucı egrilmiş cirid çevgān 'Arabca²⁹ şavlecān
Cündiler atup anuñla tutdıḡı topa dî güy

Oldı egrilmiş ḥamîde bükülen piçide hem
İki kat nesne düta vü kat kat olmuş tūy tūy

[34a] Şūḥ açık meşreblü nāzük-ṭab' u hem ḥāzır-cevāb
Kırlı paslı şūḥ-gın ü yaykamaḫdur şüst ü şüy

Güm yitikdür zāyi' olmuş nesneye güm-geşte di
Yāften bulmaḫ demek hem aramaḫdur cüst-cüy

675 Karişık ḡavḡā ile şit u şadā şūr u şeḡab
Fitne āşūb u ziyān āsīb söz şav güft-güy

Ger tu dānî sen bilürseñ bih ez-în bundan iyü
Mişināsem añlarum fermā buyur söyle bigüy

²⁸ "Be-cüy" matbû²⁹ "daḥı hem" matbû

Meşnevî Der-İştîlâhât-ı ‘Acem

(Fâilâtün fâilâtün fâilün)

Kâtib-i can Bâriy-i rahmet-me’âb
Faḥr-ı ‘âlem şahne-i çârum-kitâb

Âb-ı Hızr olmuş daḥı ‘ilm-i ledün
Eyleyüp ez-ber unutma yâd kun

Pâd-şehdûr sâye-i Yezdâa dimek
Bâr dâde eylemiş dîvan dimek

680 Rûz-ı nev rûziy-i tu dinse me’âl
Rızkuñı iḥsân ider ol Lâ-Yezâl

Didiler aşḥâb-ı kehfe heft-ten
Hem güneşdür Yûsuf-ı zerrîn-resen

Âb-ı Meryem di şalâḥ u ‘iffete
Daḥı ser-sebzî dinürmiş devlete

‘İsiy-i şeş-mâhe olmuş mîveler
Pîş-res turfanda kim ol biter

Didiler A’câm-ı bî-şerm ü edeb
Ka’be-i ‘ulyâya ḥatun-ı ‘Arab

685 Çerḥ-i zerrîn-kâse ya’nî âsmân
Hem güneşdür zemzem âteş-feşân

Zulmet oldu reng-i şâh-ı zeng-bâr
Şu kenârına dinürmiş rûd-bâr

[34b] Gice mâ’nâsındadır zülf-i zemîn
İstedigi yirde ṭuran hoş-nişîn

Râḥatıla hoş geçen yıl şâh-sâl
Şîr-i murğ ol nesne kim ola muḥâl

Yıl şedîd esdikde dirler dîv-bâd
Merkeb-i Cem bu havaya olmuş ad

690 Söz büyüklerde süḥandur âf-tâb
Keşti-yî zer mâh-nev ey kâm-yâb

Nüh şadef oldu tokuz kat âsmân
Çâr-bâğ ise ‘anâşîrdur hemân

- Āḥṣicān hem ‘anāşır adıdur
 Çünki biri birinüñ ezdādıdur
- Din-fürüşān olmuş aşhāb-ı riyā
 Geçmez açça daḥı nakd-i nā-revā
- Pek qadīmī nesnedür pā-yı çenār
 Sāl-ḥürde oldı ḡāyet ihtiyār
- 695 Dindi ta‘zīm itmege zānū-zeden
 Nāvek-endāz oldı ḥalḳa ta‘n iden
- Devlet ü iḳbāl āb-ı bī-licām
 Āb der-cūy-ı tu devlet sende tām
- Luṭfıla iḥsān³⁰ ider ber-pā kuned
 Āşkār eyler dimek peydā kuned
- Fā’ide gördi dimekdür ṭurfe best
 Hem daḥı yār-ı muvāfiḳ yek-nişest
- Fikri pek yañlış olan kūtāh-bīn
 Meşveret yirine dirler gül-zemīn
- 700 Genclik gitdi dimek şeb der-güzeşt
 Hem iş işden geçdi āb ez-ser-güzeşt
- Gül şüküfte gizlü olmuşdur ‘ayān
 Üstüḥvān best aşlını itdi beyān
- Aşlı yoḳdur teh nedāred īn süḥan
 Ara aḡzın ber lebeş engüşt-zen
- Gelmedi eglendi reft ü seng best
 Bitmese bir iş dinür şüret nebest
- Bulsa iş şüret di āb āmed be-kār
 Aş puḥten işe virmekdür qarār
- 705 Pek kolay işe dinür mūy u ḥamīr
 Mūze vū ḡil oldı ma‘nāda ‘asīr
- [35a] Ḥāk-i rengīn dinse altundur murād
 Furşat el virdi dimekdür dest dād

³⁰ “iḥyā” matbû

- Geçdi fırsat demleri âhû güzêşt
Yıkılup gitsün dimekdür seg be-deşt
- Baht-ı dendân-hây pek menhûs baht
Hem dinürmiş müşkil işe kâr-ı saht
- Manşıba irdi raqam ber-ser-girift
Hem qabûl itdi dimekdür ber-girift
- 710 Kibr ü ‘unvân eyleyendür ser-girân
Dağı ma‘zûle dinür Qur‘ân-h‘ân
- Hem iyü gün dostı yâr-ı nev-bahâr
Dem mehor aldanma sen ey kâmkâr
- ‘Uzlet itdi rûy ber-dîvâr kerd
Âşkâre eyledi dîdâr kerd
- Yalımı alçaq olan dîvâr pest
Ya‘ni bu üslûb üzre zîn-dest
- Hâne-ken şoldur kim ola nâ-hâlef
Bî-muhabâ buldığın yir hoş-‘alef
- 715 Oldı ma‘nâda **zi-desteş şud** ‘inân
İhtiyârı kalmadı elde hemân
- Dil-nümûde iltifât itmiş dimek
Dâmen efşânden hem i‘râz eylemek
- Hâtem-i gûyâ dehân-ı dil-berân
Hem dağı minkâr-ı gül olmuş zebân
- Kaçdı ma‘nâsına gelmiş püşt dâd
‘Uzlet itdi der-pes-i zânû nihâd
- Kerd ez-û pehlû tehî dinse hemân
Anı terk itdi dimek olur ‘ayân
- 720 Hâzır olmuş pâyiçe pâlä-zede
Dest ber-efşânde ol kim terk ide
- Mâr horden** derd ü zaḥmet çekmedür
Hem³¹ fûrû-reften meşakkât çekmedür

---

³¹ “Dem” matbû

- Gurg-i bārān-dīde görmüş rüzgār
Ya'ni çok şeylerden almış i'tibār
- Sırrını ifşā iden kūtāh-bām
Mağz-pūsīde degilmiş 'aqlı tām
- Hem daḥı bī-dār-mağz oldu reşīd
Nev-ḥaber aldı dimek çeşmeş çeḥīd
- [35b] 725 Yüriyenler nāz ile dāmen-keşān
Pek uzun boylu güzel serv-i revān
- Yüz görümligi dimekdür rû-nümā
Hem muşavver adıdur çihre-küşā
- Pā-feşerd oldu dimekdür ber-ḳarār
Bāz-āverd itdi ya'ni i'tizār
- İ'tizār-ı nā-mülāyim 'özü-i leng
Pek tırıldıḳda dinür āmed be-teng
- Ṭarılursa dinilür āmed-behem
Dī be-cāy-ı ū anuñ ḥaḳḳında hem
- 730 Pek ḡaḏablandı dimekdür tīre şud
'Aqlını şaşırsa dirler ḥīre şud
- Sert idi pek yumşadı āmed fūrūd
Devleti artarsa dī ābeş füzūd
- Muḏṭarib olsa kişi şud deste dī
Hem mināre adına gül-deste dī
- Ġālib olduḳda dinürmiş sikke-zed
Müntehab nesne daḥı rûy-ı sepīd
- Dindi ḥod-ser aña kim bī-bāk ola
Sīne-ber-ṭāḳ ol ki baḡrı çāk ola
- 735 Çok yilüp gezdi dimekdür ḳatre-zed
Ḥiç-kāre boş sürüten şaḥş-ı bed
- Pek mu'ānid kimse kāfir mā-cerā
Hem daḥı nā-dāşt bī-şerm ü ḥayā
- Ḥaddini bildürdi dimekdür murād

- Dinilürse ber-ḥuruş³² kālā nihād
 Ġālīb oldukda dinirmüş dest-bered
 Yorulup mağlūb oldu bāz-ḥurd
 İştelim kerd eyledi ğavġā nizā^c
 Hem daḥı şeb-ḥōş kerd itdi vedā^c
- 740 Oldı rüsvā ber-sereş beyza şikest
 Geldi o ḥāle be-rüzā u nişest
 Bî-ser ü pādur perişān-ḥāl olan
 Çün-mānde soñradan bî-māl olan
 Çeşm dārende çü kim ümmīd ider
 Gözlüğe çeşm-i Firengī didiler
 Altuna ġarḳ eyledi der-zer girift
 Daḥı tutdı şu^clelendi der-girift
- [36a] Dimek olmış āteş āyed ez-çenār
 Ummadıġuñ yirden olur āşkār
- 745 Hem kedūyı vü çenārı diseler
 Bir birine uymaz iki nesneler
 Bir birine küfv olanlar nîk ü kem
 Hem-ser-i ṭāvūs ṭāvüsest hem
 Pîş-keş ma^cnāsı oldı³³ tercemān
 Sünbül-i ter daḥı zülfi dil-berān
 Kuvveti var zūr-dāred der-ciger
 Ya^cni ^cafveyle dimekdür der-güzer
- Terk-i nāmūs itme āb-ı rû merîz
 Merḥamet eyle dimek rîzî be-rîz
- 750 Bir iyü nesne telef olsa meger
 Dinilür diġer nemîbended kemer
 Ger dinürse taş ez-bāmeş fütād
 Sırrı fāş oldı dimek olur murād
 İşidilse sırrı kim mektûm idi

³² “ḥoş” matbû³³ “olmuş” matbû

- Baḥyeeş ber-rûy-ı kâr üftâde di
 Gördiren yolsız işin ḥalka hemân
 Mâr miġired be-dest-i diġerân
 Gizlü müfsid oldu kûteh âstîn
 ‘Ayb fâḥiş bâz-güne-pöstîn
- 755 Gice gündüz cübbe-i ḥurşid ü mâh
 Şaḥş-ı meş’ûma dinür zâġ-ı siyâh
 Gizlü ma’nâya dinürmiş **der-libās**
 Hem müneccim adıdur **aḥter-şinās**
 Havz-ı mâhî âsmânda burc-ı ḥût
 Hem daḥı demdür keşid itdi sükût
 Nâ-tüvân-bîn düşmen ü daḥı ḥasûd
 Pek faḳîre didiler kîse-kebûd
 Hem nişân-ı faḳr imiş engüşt-i nîl
 Şol giran-cân u giran-sâye şaḳîl
- 760 Oldı ḥas-püşî nifâḳıla riyâ
 Âb-ı zîr-i kâh mekr-i nâ-sezâ
 ‘Ahdini bozan kişi zinhâr-ḥ’âr
 Hem siyeh-kâse le’im-i nâ-bekâr
 Dest ü pâ zâd itdi sa’y u ihtimâm
 Pur şude peymāneeş ‘ömri temâm
- [36b] Ḥisset oldu gürbedür zindan serâ
 Yüze gülici imiş gendum-nümâ
 Gizlü ḥîle gürbedür enbân imiş
 Ḥ’âb-gâh-ı gül bu devrân imiş
- 765 Pek fenâ ile sürüldükde iyü
 Ta’n idüp dirler şütür-gürbe diyü
Ḥâk şud ḥör u ḥaḳîr oldu demek
 Mâr-ı şeydâyî ne dirseñ engerek
Dest-kârî eylemekdür kesb ü kâr
 Şaġ elüñ adına dirler dest-i kâr

- Yan virüp şavmağa çep dâden dinür
Kovcıya ğammâza nâhun-zen dinür
- Hem çep-endâz ol ki işi ters ola
Râh-ı ẖâbîde dinür işlek yola
- 770 Raht-beste eylemiş ‘azm-i sefer
Hayme-zed dirler muķîm olsa eger
- Açdı sırrın ‘ūd der-micmer nihād
Âşkâr oldı dimekdür rûy dād
- Gizlü söz mefhûmı olmuş zîr-i leb
Bir dilim etmek gibi çekme ta‘ab
- Di simâtuñ adına ẖvân-ı dırâz
Pek mülevveş ekl iden şatranc-bâz
- Ebleh ü ahmaķ olandur ẖire-ser
Her işin hoş fehm idendür dîde-ver
- 775 Di tevâzu‘ idiciye ser-figen
Âdemi tekdîr idendür dil-şiken
- Müdde‘î vü haşm dâmen-gîr imiş
Hâtırı kalmış olan dil-gîr imiş
- Dâred ü der-zîr-i dāmāneş çerāġ
Şâhidi ẖâzırdur eyle sen ferāġ
- Şaḥş-ı maşrû‘a dinürmiş sāyedār
Na‘l der-âteş olandur bî-ķarār
- Olmış ebrû-zen işâret idici
Germ-rân atın sürüp pek gidici
- 780 Terk-i dünyâ eyleyen ẖâne-fürüş
Bî-‘ıyâl ü serserî ẖâne-be-düş
- Bî-sebeb maġrûr olandur bād-ser
Pek rezîl âdem kes-i zen gün-ķar
- [37a] Destḥar-gû söġici bed sözlidür
Sirke-ebrû ol ki ekşi yüzlüdür
- Ebleh ü ahmaķ olandur gāv-rîş
Bî-sebeb ‘öṣr ü bahâne ḥuşk-rîş

- Sebz-pāy u şüm-pey mezmûm olan
Nâ-mübârek maḳdemi meş'ûm olan
- 785 Dindi bed-pertev aña kim bahtı zışt
Hem tekebbür eyleyen gerdûn-sirişt
- Şol ki muḏḥik ola rüsvāy u melûm
Dir 'Acem bâziçe-i zengî vû rûm
- Ḳâziyy-i Gîreng o kim hoş-gûy ola
Ḥ'âce Naşru'dd-din gibi dil-cûy ola
- 'Ârsız cerrâra dirler ceste-gîr
Hem miyân-gîr öyle bî-'âr u ḥaḳîr
- Şûḥ-çeşm ol yüzi açık bî-hayâ
Zür ile alan dilenci ḥar-gedâ
- 790 Çavuşuñ adı siyeh-pûş oldu hem
Muḥzır [u] ḳâḏıya da olmış 'alem
- Ḳul demek mefhûmı da ḥalka be-gûş
Hem köle ma'nâsı olmış süfte-gûş
- Ḳapu yoldaşıyla aḳran hem-künân
Cümlesinüñ sözi birdür yek-zebân
- Oldı ḥıdmetkârüñ adı pîş-kâr
Hem kemer-beste daḥı ḥıdmet-güzâr
- Ḥâzır olmışda ṭurur can ber-miyân
Uşanup bî-zâr olan âmed be-cân
- 795 İlerü çekdi dimekdür ber-keşid
Añladı mefhûmı olmış ber-resid
- Ḥâzır olur âstîn ber-mîzened
Hem aña lâyıḳ demek ûrâ resed
- İnce fîkr idici üştür-bîn imiş
Daḥı üştür-ḥûy şâḥib-kîn imiş
- Ḳapucılar ketḥudâsı mîr-bâr
Eskidür çok iş bilür köhne-süvâr
- Ṭabl-ı pinhan mîzened dinse me'al

- Şol işi şağlar ki setr itmek muhāl
- 800 Haşmet ü dārātıla bā-reng ü bŷy
Sözi bî-ma'na olandur mürde-gŷy
- [37b] Didiler hāzır-cevāba ter-zebān
Fikri kuvvetlŷ olandur ħurde-dān
- Aña dirler kim zebān-ı zer-gerī
Ola ma'hŷda işāret sözleri
- Zīr-i bālā-gŷy şol kim ħaltı çok
Zīr ü bālā nīst şekk ü şübhe yok
- Gizlŷ ser-beste mu'ayyen ser-zede
Muntazırdur emre dāmān ber-zede
- 805 Müfsid ü alçaq münāfık zerde-gŷş
Kendŷyi medĥ eyleyendŷr ħod-fŷrŷş
- Fāsık u fācir demek sāye-perest
Şīr-gīr oldur kim ola nīm-mest
- Şenbe āb-ı ħuşk revnağ āb u tāb
Āteş-i ter oldı ma'nāda şarāb
- Dest-i şŷst oldı dimekdŷr nā-ümīd
Dil-berŷñ mŷmtāzı āhŷ-yı sefid
- Ya'ni da'vet eyledi āvāze dād
Daĥı rām oldı dimekdŷr ten-nihād
- 810 Per-niyān-ĥŷy ol kim ola ĥulķı ĥoş
Oldı bed-āğāz ĥuysuz sözi boş
- Şol ki pek aĥmak ola dāmen-dırāz
Sāde-levĥ olmiş o ma'nāda mecāz
- Şan'atında māhire pŷr-kār di
Çīre-dest olmiş daĥı anuñ gibi
- Sa'y idŷp çok iş görendŷr dīv-dest
Yapdı mŷşkil işleri ber-bād best
- Pek gönŷlsŷz iş tŷtıcı kār-dŷzd
Didiler ayak terine pāy-mŷzd

- 815 Dindi mağlûb u zebûna süst-güş
Ten-zened ma'nâsıdur olur hamûş
- Ƙuvvet ü Ƙudret dimekdür dest-gâh
Gürg-i Yûsuf müttehemdür bî-günâh
- Sen çekersin fikr³⁴ itme kâr-büd
Her ki seg râmî keşed ü mîkeşed
- Tîşe sūy-ı ƣod zened dinse eger
Oldı maƣşad kendüsi nef'in arar
- Rûy-ı ü bebned dimek mefhûmı hem
Ya'ni anuñ cānibidür mültezem
- [38a] 820 Şöyledür ma'nâda kec-dâr u merîz
Ƙarda gez ammâ belürsüz olsun iz
- Diseler der-âstîn İnest ü bes
Bulunan bu ģayrıdan ümmîdi kes
- Der-çi tîrî dinse mefhûm u me'âl
Rûtbe vü ģâlinden itmekdür su'âl
- Dinilürse nāndur rûģan-fütād
Bî-meşakƣat devlete irdi murād
- Rîş-i nāṭūrî kuned yalƣaƣlanur
Bāziy-i ģāye 'abeş işe dinür
- 825 Sengdür ƣandîl-i pür-fikr ü telâş
Ġāfil olma ģāzır u ƣandîl bāş
- İn be-ü pehlû zened dinse temām
Bu aña beñzer dimek olur merām
- Ĥāne tebrik itse ferzend-i 'Acem
Dir imiş kim būriyāyî mîkunem
- Rind ü ferzend oldı ģāyetde ƣarîf
Mîve-i dil şî'r ü inşā-yı laṭîf
- Ĥvāce olmış nāvek-endāz-ı edeb
Pîç uşāģa didiler māder-celeb

³⁴ "mirken" matbû

- 830 Harf-i sâkindür zede ey pür-hüner
Esre üstün adıdur zîr ü zeber
- Pek perişan yazıdur pây-ı kelâğ
Puşuya girse di kerde pây-ı zâğ
- Câme-i müyî dağı mû-bîne kürk
Dir ‘Acem şâ‘irleri maḥbûba Türk
- Bî-edeblik itse hem bir şahş-ı bed
Ta‘n idüp dirler ki Türkî mîkuned
- Pek beyâz olsa iyü olsa şeker
Adına anuñ taber-zed didiler
- 835 Pencere ma‘nâsı olmış tâbdân
Baca mûrî kim çıkar andan duḥân
- Pâki vü mûsî dimekdür ustura
Oldı ebrû-ken dağı cinbestere
- Di bulut adına pîl-i âb-keş
Hem dağı şîr-i süvâr olmuş güneş
- İmtizâcî bed olandur bed-kumâr
Keykdür şalvâr-ı bî-şabr u qarâr
- [38b] Nesne zâyî‘ olsa di sîm-âb şud
Pek hacîl oldı dimekdür âb şud
- 840 Sözde yañlış tutıcıdur harf-gîr
Hürde-gîr ol ‘ayb arayıcı haḳîr
- Sözime daḡl itdi dimekdür murâd
Dir isem engüşt ber-harfem nihâd
- Begzer ez-men қо beni ḡâlîme sen
Ya‘ni incitme beni meşkun be-men
- Pek ḡazabnâke dinürmiş ḡîre-şîr
Zulm dest-endâz unutma yâdgîr
- Çeşm-i dil-ber âhu-yı dūnbâle-dâr
Pek küçük maḥbûba dirler ney-süvâr
- 845 Aşlı nesli pâk olandur gevherî
Nazlı beslenmek de sâye-perverî

- Oldı nev-kîse yeñi devlet bulan
Dağı hindü-zâdedür bed-aşl olan
- Bâd-ı herze va‘dedür kim aşlı yok
Hem siyehkâr ol ki kızb ü fışkı çok
- Bî-vefâ mefhûmıdur yâran-fürüş
Murğ-ı dil ma‘nâsı olmuş ‘aql u hüş
- Şağş-ı me’nûsa dinür kim germ-hûn
Ülfeti ola şafâ-bağş-ı derûn
- 850 Gice gündüz adı olmuş huşk ü ter
Pek delidür huşk-mağz u huşk-ser
- Gerçi şâhid ola ma‘nâda güzel
Şâhid-i bâzâr ammâ mübtezel
- Bir maḥalde dinse şehri vü gülî
Beldenüñ mümtâzı budur ḥâşılı
- Bülbül olmuş zend-bâf u zend-ḥvân
İşfehanda bağçedür Nağş-ı Cihân
- Dil-keşâ Şîrâzda bir bağçe hem
Şeyḥ Sa‘dî anda medfûn-ı İrem
- 855 Dağı gül-geşt-i muşallâ hoş-mekân
Ḥvâce Ḥâfîz anda Firdevs-âşiyân
- Âb-ı Rükni hem anuñ ırmağıdur
Menba‘ı Allâhu Ekber tağıdur
- Karışık söz şav demek güft ü şenîd
Terk ü iğrâz eyledi dâmen keşîd
- [39a] Perde efken oldı şağş-ı bî-ḥayâ
Her kimi görse seven zûd-âşnâ
- Ten-fürü-dâde şu kim ğâyet muṭî‘
Dest-i merdî dinse mefhûmı şefî‘
- 860 Di enâyî aña kim cehli ‘ayân
Olmış aḥmaqlar da şîşe kerde-nân
- Saḥt-pîşânî olandur yüzi pek

Çār-ḥāye ‘avreti çokdur dimek

Di şehidî aña kim zen-pāredür
‘Avret için can viren bî-çāredür

Pā-girift itdi cimā‘ u iḥtilāt
Oldı ma‘nāda menī āb-ı neşāt

Def-keş olmışdur daḥı şol nā-bekār
Kim ider zen-pāreye ‘avret şikār

865 Zen bimüzd ol kaḥbe kim rüsvā-yı ‘ām
Kalye-ḥvār oldı gidi beyne’l-‘avām

Muḡlim olan şahşa dirler tāz-bāz
Aralıkda iş düzici kārşāz

Tāz-ḥır ü çār-miḥ ol fi‘l-i ḥām
Gūh-ı dellāl oldı pāzeng-i ḡulām

Hem ṭabaḳ-zen didiler saḥḥāḳaya
Kendü gibi ‘avrete müştākaya

Ġarḳ-ı perrān birden idḥāl eylemek
Hem miyān paça sürişdirmek dimek

870 Ser-girifte dindi yef‘allenmişe
Daḥı ḥuft u ḥız tetrici işe

Dindi mücrim kimseye nāme-siyāh
Hem daḥı zūlf-i ḥaṭā cürm ü günāh

Tevbe eyle cāmra ber-seng-zen
‘Ahdüñi bozma meşev peymān şiken

Fāriḡ olmaḳdur varaḳ gerdānden
Öyledür hem āstīn efşānden

Ma‘ni-yi cān-ı men ü cān-ı şumā
Biz sizüñle saḡ olalum dā’imā

875 Dest ü pāy-ı ḥod zedem çekdüm emek
Hem vedā‘ itdüm du‘ā ḡüfitem dimek

Buña olsaydı diyü itmek recā
Cān ger ü cāme ger ü baş can fedā

- [39b] Di ser-âmed olsa bir nesne temâm
Tuḥfe-i Vehbî de bitdi ve's-selâm

Bu târîḫile Zeyl-i Tuḥfe Miskiyyü'l-Ḥitâm Oldı

(Mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün)

Zihî manzûme kim peyveste-i ḥüsn-i nizâm oldı
Vezîr-i a'zamuñ nâm-ı şerîfiyle be-nâm oldı

Getürdüm sünbülistân-ı hünerden berg-i sebzimdür
Gül ü sünbül gibi pîrâye-i fark-ı enâm oldı

- 880 Kariḫam kuvvetinden bilmem aslâ iftiḫâr itmey
Mücerred luṭf-ı Ḥaḫḫıla peẓîrâ-yı ḥitâm oldı

Oḫundukça du'â-yı ḥayra maẓhar olmadur maḫşad
Bu maṭlab bende-i nâ-kâma aḫşâ-yı merâm oldı

- 882 Hezâran şükr idüp Ḥaḫḫa didüm târîḫ-i itmâmın
Biḥamdillâh bu zîbâ Tuḥfe-i Vehbî temâm oldı

Temmetü'l-kitâb bi-'avni'l-Meliki'l-Vehhâb bi-desti ḥaṭṭı faḫîrû'l-ḥaḫîr 'Abdu'r-
Ra'ûfû'l-Ḳandehârî